

FERIA VI IN PARASCEVE

Duplex I classis

AD MATUTINUM

Pater noster, Ave María *et Credo.*

In I Nocturno

1. Ant. VIII G

A

-sti - té - runt * re-ges ter-ræ, et prin-ci - pes con-

ve - né - runt in u-num ad-vér-sus Dó-mi - num, et ad-vér-sus

Chris-tum e - jus.

Ps. 2 Qua-re fre-mu - é-runt gen - tes, * et pó-pu-li me-di-tá-ti
sunt in-á-ni - a ?

2. Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

3. Dirumpámus víncula eórum: * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

4. Qui hábitat in cælis, irridébit eos: * et Dóminus subsannábit eos.

5. Tunc loquéatur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

6. Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicens præcéptum ejus.

7. Dóminus dixit ad me: * Fí-

lius meus es tu, ego hódie gé-nui te.

8. Póstula a me, et dabo tibi gentes hereditátem tuam, * et pos-sessiónem tuam térmilos terræ.

9. Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas figuli confrínges eos.

10. Et nunc, reges, intellégite: * erudímini, qui judicáti terram.

11. Servite Dómino in timóre: * et exsultáte ei cum tremóre.

12. Apprehéndite disciplínam, ne-quándo irascátur Dóminus, * et pereáti de via justa.

13. Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes qui confidunt in eo.

Anti-phona

Asti-té-runt re-ges terræ, et prínci-pes conve-né-runt in

u-num advér-sus Dó-mi-num, et advérsus Christum e-jus.

2. Ant. VIII G

D i - vi - sé-runt si - bi * ves - ti - ménta me - a, et su - per ves - tem
me - am mi - sé - runt sor - tem.

Ps. 21 De - us, De - us me - us, réspi-ce in me: qua-re me de-re
 li-quis - ti? * longe a sa-lú-te me - a verba de-lic-tó-rum
 me - ó - rum.

2. Deus meus, clamábo per diem,
et non exáudies: * et nocte, et
non ad insipiéntiam mihi.

3. Tu autem in sancto hábitas,
* laus Israel.

4. In te speravérunt patres nos-
tri: * speravérunt, et liberásti eos.

5. Ad te clamavérunt, et salvi
facti sunt: * in te speravérunt, et
non sunt confúsi.

6. Ego autem sum vermis, et
non homo: * opprórium hómi-
num, et abjectio plebis.

7. Omnes vidéntes me, derisé-
runt me: * locúti sunt lábiis, et
movérunt caput.

8. Sperávit in Dómino, erípat
eum: * salvum fáciat eum, quón-
iam vult eum.

9. Quóniam tu es, qui extra-
xisti me de ventre: * spes mea ab
ubéribus matris mææ. In te pro-
jécetus sum ex útero:

10. De ventre matris mææ Deus
meus es tu, * ne discésseris a me:

11. Quóniam tribulátio próxima
est: * quóniam non est qui ádju-
vet.

12. Circumdedérunt me vítuli
multi: * tauri pingues obsedérunt
me.

13. Aperiúrunt super me os su-
um, * sicut leo rápiens et rúgiens.

14. Sicut aqua effúsus sum: *
et dispérsa sunt ómnia ossa mea.

15. Factum est cor meum tam-
quam cera liquéscens * in médio
ventris mei.

16. Aruit tamquam testa virtus
mea, † et lingua mea adhæsit fáu-
cibus meis: * et in púlverem mor-
tis deduxisti me.

17. Quóniam circumdedérunt me
canes multi: * concílium malignán-
tium obsédit me.

18. Fodérunt manus meas et pe-
des meos: * dinumerávunt óm-
nia ossa mea.

19. Ipsi vero considerávunt et
inspexérunt me: * divisérunt sibi
vestiménta mea, et super vestem
meam misérunt sortem.

20. Tu autem, Dómine, ne elongá-
veris auxilium tuum a me: * ad
defensióinem meam cónspice.

21. Erue a frámea, Deus, áni-
mam meam: * et de manu canis
únicam meam:

22. Salva me ex ore leónis: * et
a cónribus unicórniū humilitátem
meam.

23. Narrábo nomen tuum frátri-
bus meis: * in médio ecclésiae lau-
dábo te.

24. Qui timétis Dóminum, lau-

dáte eum: * univérsum semen Jacob, glorificáte eum.

25. Tímeat eum omne semen Israél: * quóniam non sprevit, neque despéxit deprecationem páuperis:

26. Nec avértit fáciem suam a me: * et cum clamárem ad eum, exaudívít me.

27. Apud te laus mea in ecclésia magna: * vota mea reddam in conspéctu timéntium eum.

28. Edent páuperes, et saturabúntur: † et laudábunt Dóminum qui requírunt eum: * vivent corda eórum in sǽculum sǽculi.

29. Reminiscéntur et converténtur ad Dóminum * univérsi fines terræ:

30. Et adorábunt in conspéctu ejus * univérsa familiæ géntium.

31. Quóniam Dómini est regnum: * et ipse dominabitur géntium.

32. Manducávérunt et adorávérunt omnes pingues terræ: * in conspéctu ejus cadent omnes qui de-scéndunt in terram.

33. Et ánima mea illi vivet: * et semen meum sérviet ipsi.

34. Annuntiábitur Dómino génératio ventúra: * et annuntiábunt cæli justitiam ejus pópulo qui nas-cétur, quem fecit Dóminus.

Anti-phona

Di-vi-sé-runt si-bi vesti-ménta me - a, et su-per ves-tem

me - am mi - sé-runt sortem.

3. Ant.
VIII G

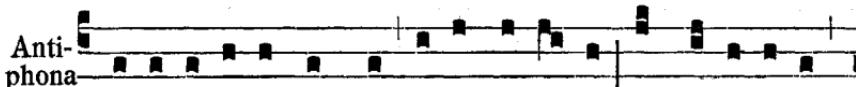
I n-surre-xé-runt in me * tes-tes in - i-qui, et menti-ta est

in - i-qui-tas si-bi.

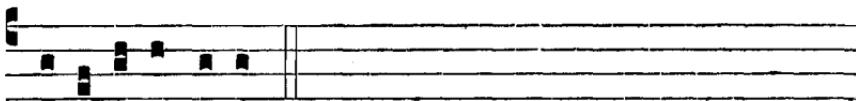
Ps. 26 Dó-mi-nus il-lu-mi-ná - ti - o me - a, et sa-lus me - a, *

quem ti-mé - bo?

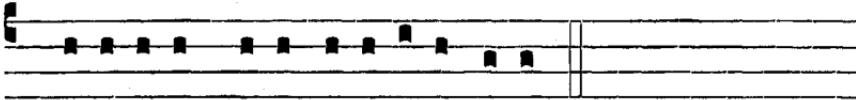
2. Dóminus protéctor vitæ meæ,
* a quo trepidábo?
3. Dum apprópiant super me no-
céntes, * ut edant carnes meas:
4. Qui tribulant me inimíci mei,
* ipsi infirmáti sunt, et cecidérunt.
5. Si consistant advérsus me
castra, * non timébit cor meum.
6. Si exsúrgat advérsus me prœ-
lium, * in hoc ego sperábo.
7. Unam pétii a Dómino, hanc
requíram, * ut inhábitem in domo
Dómini ómnibus diébus vitæ meæ:
8. Ut vídeam voluptátem Dó-
mini, * et vísitem templum ejus.
9. Quóniam abscóndit me in ta-
bernáculo suo: * in die malórum
protéxit me in abscóndito taberná-
culi sui.
10. In petra exaltávit me: * et
nunc exaltávit caput meum super
inimicos meos.
11. Circuivi, et immolávi in ta-
bernáculo ejus hóstiam vocifera-
tionis: * cantábo, et psalmum di-
cam Dómino.
12. Exáudi, Dómine, vocem me-
am, qua clamávi ad te: * miserére
mei, et exáudi me.
13. Tibi dixit cor meum, exqui-
sítiv te fácies mea: * fáciem tuam,
Dómine, requíram.
14. Ne avértas fáciem tuam a
me: * ne declínes in ira a servo tuo.
15. Adjútor meus esto: * ne de-
relínquas me, neque despícias me,
Deus, salutáris meus.
16. Quóniam pater meus, et ma-
ter mea dereliquerunt me: * Dómi-
nus autem assúmpsit me.
17. Legem pone mihi, Dómine,
in via tua: * et dírige me in sémi-
tam rectam propter inimicos meos.
18. Ne tradíderis me in áimas
tribulántium me: * quóniam insur-
rexerunt in me testes iníqui, et men-
títa est iniquitas sibi.
19. Credo vidére bona Dómini
* in terra vivéntium.
20. Exspécta Dóminum, viríliter
age: * et confortétur cor tuum,
et sústine Dóminum.

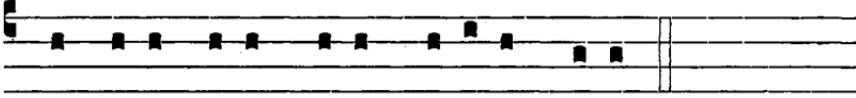
Insurre-xé-runt in me tes-tes in-í-qui, et men-tí-ta est

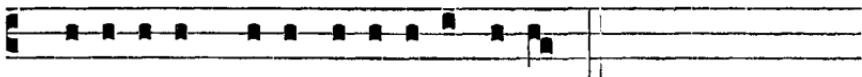
in-í-qui-tas si-bi.

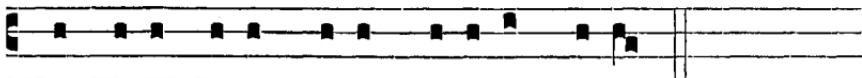
¶. Di-vi-sé-runt si-bi ves-ti-ménta me - a.

R. Et su-per ves-tem me - am mi-sé-runt sor-tem.

Vel:

V. Di - vi - sé - runt si - bi ves - ti - ménta me - a.

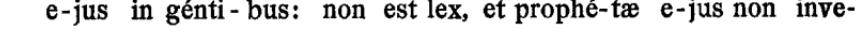
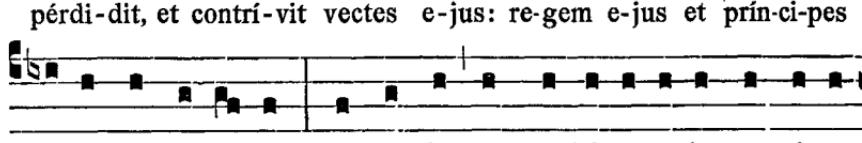
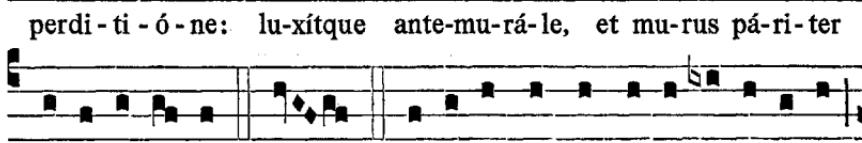
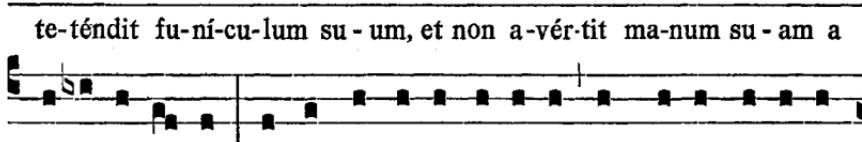
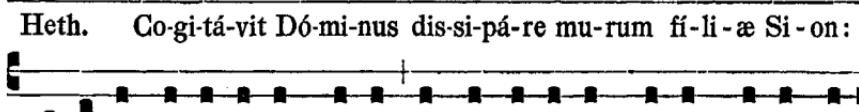
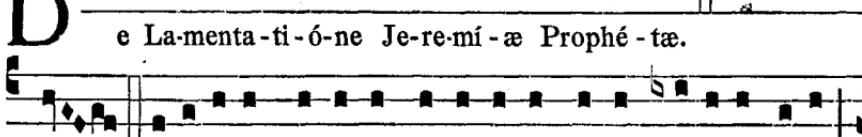
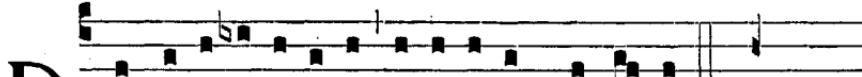

R. Et su - per vestem me - am mi - sé - runt sortem.

Pater noster, *secreto.*

Lectio I

Cap. 2, 8-11

né-runt vi-si - ó-nem a Dó-mi - no. Jod. Se-dé-runt in terra,
contí-cu - é-runt se-nes fí - li - æ Si - on: conspersé-runt cí-ne-re
cá-pi-ta su - a, accíncti sunt ci-lí-ci - is, abje-cé-runt in ter-ram
cá-pi-ta su - a vírgi-nes Je-rú-sa - lem. Caph. De-fe-cé-runt
præ lá-cri-mis ó-cu - li me - i, conturbá-ta sunt víscer-a me - a:
ef-fú-sum est in terra je-cur me - um su-per con-tri - ti - ó-ne
fí - li - æ pó-pu - li me - i, cum de-fí-ce-ret párvu-lus et lactens
in pla-té-is óppi - di. Je-rú-sa - lem, Je - rú-sa - lem, converte-re
ad Dó-mi-num, De - um tu - um.

Responsorium I

III
O m-nes * a-mí-ci me - i de-re - liqué-
runt me, et præ - va-lu-é - runt in-si-di - án - tes
mi - hi: trá-di-dit me, quem di-li-gé - bam;
* Et ter-ri-bí-li-bus ó - cu - lis pla - ga cru-dé - li percu-
ti - én-tes, a-cé - to po-tá - bant me.

V. In - ter in-íquos pro-je-cé-runt me, et non pe-per-
cé-runt á - ni - mæ me - - - æ. * Et ter-ri-bí-li-bus.

Lectio II

Cap. 2, 12-15

La-med. Má-tri-bus su - is di-xé-runt: U-bi est trí - ti-cum
et vi-num? cum de - fi-ce-rent qua-si vulne-rá - ti in pla-té - is

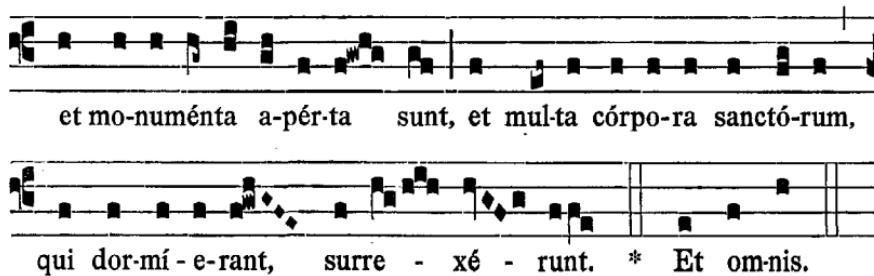
ci-vi-tá-tis: cum exha-lá-rent á-ni-mas su-as in si-nu matrum
 su-á-rum. Mem. Cu-i compa-rá-bo te? vel cu-i assi-mi-
 lá-bo te, fí-li-a Je-rú-sa-lem? cu-i ex-æquábo te, et consó-
 lá-bor te, virgo fí-li-a Si-on? Magna est e-nim vel-ut
 ma-re con-trí-ti-o tu-a: quis me-dé-bi-tur tu-i? Nun.
 Prophé-tæ tu-i vi-dé-runt ti-bi falsa et stul-ta, nec a-pe-
 ri-é-bant in-i-qui-tá-tem tu-am, ut te ad pæ-ni-tén-ti-am
 pro-vo-cá-rent: vi-dé-runt autem ti-bi assumpti-ó-nes falsas
 et e-jec-ti-ó-nes. Sa-mech. Plausé-runt su-per te má-ni-bus

omnes transe - úntes per vi - am: si-bi-la-vé-runt, et mo-vé-runt
 ca-put su - um su-per fi - li - am Je-rú-sa - lem: Hæc-ci-ne est
 urbs, di-céntes, perféc-ti de-có-ris, gáudi - um u-ni-vérsæ ter-ræ?
 Je-rú-sa-lem, Je-rú-sa-lem, convér-te-re ad Dó-mi-num, De - um
 tu - um.

Responsorium II

II

Ve - lum templi * scis - sum est, * Et omnis ter-
 ra tré-mu - it; la-tro de cru - ce cla-má-bat,
 di - cens: Me-ménto me - i, Dó-mi - ne, dum vé - ne-
 ris in regnum tu - um. **V.** Pe - træ scissæ sunt,

Lectio III

Cap. 3, 1-9

A-leph. E-go vir vi-dens pau-pertá-tem me - am
in virga in-digna-ti - ó-nis e - jus. A-leph. Me mi-ná-vit,
et addú-xit in té-nebras, et non in lu - cem. A-leph.
Tantum in me ver-tit, et convér-tit ma-num su - am to-ta di - e.
Beth. Ve-tústam fe-cit pel-lem me - am, et carnem me - am,
con-trí-vit ossa me - a. Beth. AЕ-di-fi-cá-vit in gy-ro me - o,
et circúmde-dit me fel-le et la-bó - re. Beth. In te-ne-

bró-sis col-lo-cá-vit me, qua-si mórtu - os sempí - térmos.

Ghimel. Circum-ædi-fi-cá-vit advérsum me, ut non egré-di - ar:

aggra-vá-vit cómpe-dem me - um. Ghimel. Sed et, cum

cla-má-ve-ro et ro-gá-ve-ro, ex-clú-sit o-ra-ti - ó-nem me - am.

Ghimel. Conclú-sit vi - as me - as la-pí-di-bus qua-dris,

sé-mi-tas me - as subvér-tit. Je-rú-sa-lem, Je-rú-sa-lem, convér-

te-re ad Dó-mi-num, De - um tu - um.

Responsorium III

VIII

Ví-ne-a me-a * e-léc - ta, e-go te plan-

tá - vi: * Quó-mo - do convér - sa es in a-ma-

ri - tú-di - nem, ut me cru - ci - ff - ge-res
 et Bar - áb-bam di - - mít-te - res? V. Se - pí - vi
 te, et lá-pi-des e - lé-gi ex te, et æ-di - fi -
 cá - vi tur - rim. * Quó - mo - do. R. Ví - ne - a.

In II Nocturno

1. Ant.

VIII G

V

im fa - ci - é-bant, * qui quæ-ré-bant á-ni-mam me - am.

Ps. 37 Dó-mi-ne, ne in fu-ró-re tu - o árgu - as me, *

neque in i-ra tu - a cor-rí-pi - as me.

2. Quóniam sagíttae tuæ infixæ
sunt mihi: * et confirmásti super
me manum tuam.

3. Non est sánitas in carne mea
a fácie iræ tuæ: * non est pax ós-
sibus meis a fácie peccatórum meó-
rum.

4. Quóniam iniquitátes meæ
supergréssæ sunt caput meum: *
et sicut onus grave gravátæ sunt
super me.

5. Putruérunt et corrúptæ sunt
cicatrices meæ, * a fácie insipién-
tiæ meæ.

6. Miser factus sum, et curvá-
tus sum usque in finem: * tota
die contrastátus ingrediébar.

7. Quóniam lumbi mei impléti
sunt illusiónibus: * et non est sá-
nitatis in carne mea.

8. Afflictus sum, et humiliátus
sum nimis: * rugiébam a gémitu
cordis mei.

9. Dómine, ante te omne desidé-
rium meum: * et gémitus meus a
te non est absconditus.

10. Cor meum conturbátum est, +
derelíquit me virtus mea: * et
lumen oculórum meórum, et ipsum
non est mecum.

11. Amíci mei, et próximi mei *
advérsu me appropinquavérunt
et stetérunt.

12. Et qui juxta me erant, de
longe stetérunt: * et vim faciébant
qui quærébant ániam meam.

13. Et qui inquirébant mala mihi,
locúti sunt vanitátes: * et dolos
tota die meditabántur.

14. Ego autem tamquam surdus
non audiébam: * et sicut mutus
non apériens os suum.

15. Et factus sum sicut homo
non áudiens: * et non habens in
ore suo redargutiōnes.

16. Quóniam in te, Dómine, spe-
rávi: * tu exáudies me, Dómine,
Deus meus.

17. Quia dixi: Nequándo super-
gáudeant mihi inimíci mei: * et
dum commovéntur pedes mei, su-
per me magna locúti sunt.

18. Quóniam ego in flagélla pa-
rátus sum: * et dolor meus in con-
spéctu meo semper.

19. Quóniam iniquitátem meam
annuntiábo: * et cogitábo pro pec-
cátó meo.

20. Inimíci autem mei vivunt, et
confirmáti sunt super me: * et mul-
tiplicáti sunt qui odérunt me iní-
que.

21. Qui retríbuunt mala pro bo-
nis, detrahébant mihi: * quóniam
sequébar bonitátem.

22. Ne derelinquas me, Dómine,
Deus meus: * ne discésseris a
me.

23. Inténde in adjutórium me-
um, * Dómine, Deus salútis meæ.

Anti-
phona

Vim fa-ci - é-bant, qui quæ-ré-bant á-ni-mam me - am.

2. Ant.

IV A*

C

onfundántur * et re-ve-re - ántur, qui quæ-runt á-ni-mam

me - am, ut áu-fe-rant e - am.

Ps. 39 Exspectans exspectá-vi Dó-mi-num, * et inténdit mi - hi.

2. Et exaudívit preces meas: * et edúxit me de lacu misériae, et de luto fæcis.

3. Et státuit super petram pedes meos: * et diréxit gressus meos.

4. Et immisit in os meum cánticum novum, * carmen Deo nostro.

5. Vidébunt multi, et timébunt: * et sperábunt in Dómino.

6. Beátus vir, cujus est nomen Dómini spes ejus: * et non respéxit in vanitátes et insánias falsas.

7. Multa fecísti tu, Dómine, Deus meus, mirabilia tua: * et cogitationibus tuis non est qui similis sit tibi.

8. Annuntiávi et locútus sum: * multiplicáti sunt super númerum.

9. Sacrificium et oblationem no-luisti: * aures autem perfecísti mihi.

10. Holocáustum et pro peccáto non postulásti: * tunc dixi: Ecce vénio.

11. In cápite libri scriptum est de me ut fácerem voluntátem tuam: * Deus meus, vólui, et legem tuam in médio cordis mei.

12. Annuntiávi justitiam tuam in ecclésia magna, * ecce lábia mea non prohibébo: Dómine, tu scisti.

13. Justitiam tuam non abscóndi in corde meo: * veritátem tuam et salutáre tuum dixi.

14. Non abscóndi misericórdiam

tuam et veritátem tuam * a concilio multo.

15. Tu autem, Dómine, ne longe fáciás miseratiónes tuas a me: * misericórdia tua et véritas tua semper suscepérunt me.

16. Quóniam circumdedérunt me mala, quorum non est númerus: * comprehendérint me iniquitátes meæ, et non pótui ut viderem.

17. Multiplicáti sunt super capillos cápitíis mei: * et cor meum derelíquit me.

18. Compláceat tibi, Dómine, ut éruas me: * Dómine, ad adjuvánum me réspice.

19. Confundántur et revereántur simul, qui quærunt ánimam meam, * ut áuferant eam.

20. Convertántur retrórsum, et revereántur, * qui volunt mihi mala.

21. Ferant conféstim confusiō-nem suam, * qui dicunt mihi: Euge, euge.

22. Exsúltent et aténtur super te omnes quæréntes te: * et dicant semper: Magnificétur Dóminus, qui diligunt salutáre tuum.

23. Ego autem mendícus sum, et pauper: * Dóminus sollicitus est mei.

24. Adjútor meus, et protéctor meus tu es: * Deus meus, ne tardáveris.

Anti-phona

Confundántur et re-ve-re - ántur, qui quærunt á-nimam

me - am, ut áu-fe-rant e - am.

3. Ant.
IV A***A**

- li - é - ni * in-surre-xé - runt in me, et for - tes quæ - si -
 é - runt á-ni-mam me - am.

†

Ps. 53 De - us, in nō-mi-ne tu - o sal-vum me fac: *

et in vir-tú-te tu - a jú-di-ca me.

2. Deus, exáudi oratióne mē
am: * áuribus pércepse verba oris
mei.3. Quóniam aliéni insurrexérunt
advérsus me, † et fortes quæsi-
érunt ánimam meam: * et non pro-
posuérunt Deum ante conspéctum
suum.

4. Ecce enim Deus ádjuvat me:

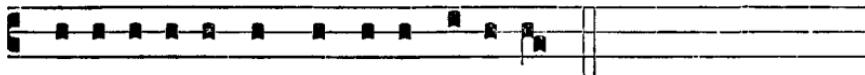
* et Dóminus suscéptor est áni-
mæ meæ.5. Avérte mala inimicis meis: *
et in veritáte tua dispérde illos.6. Voluntárie sacrificábo tibi, *
et confitébor nómini tuo, Dómine:
quóniam bonum est:7. Quóniam ex omni tribulatióne
eripuísti me: * et super inimicos
meos despéxit óculus meus.Anti-
phona

A-li - é - ni in-surre-xé - runt in me, et fortes quæ - si - é - runt

á-ni-mam me - am.

V. Insurre-xé - runt in me tes - tes in - í - qui.

R. Et men - ti - ta est in - í - qui - tas si - bi.

Vel:

V. Insurre-xé-runt in me tes-tes in-íqui.

R. Et men-tí-ta est in-íqui-tas si-bi.

Pater noster, *secreto.*

Ex Tractátu sancti Augustíni Epíscopi super Psalmos

Lectio IV

In Ps. 63, ad vers. 2

Protexísti me, Deus, a convéntu malignántium, a multitúdine ope-rántium iniquitátem. Jam ipsum caput nostrum intueámur. Multi Mártyres tália passi sunt, sed nihil sic elúcet, quómodo caput Mártyrum: ibi mélius intuémur, quod illi expérti sunt. Protéctus est a multitúdine malignántium, protegénte se Deo, protegénte carnem suam ipso Fílio, et hómine, quem gerébat: quia Fílius hóminis est, et Fílius Dei est. Fílius Dei, propter formam Dei: Fílius hóminis, propter formam servi, habens in potestáte pónere ánimam suam et recípere eam. Quid ei potuérunt facere inimici? Occidérunt corpus, ánimam non occidérunt. Inténdite. Parum ergo erat, Dóminum hortári Mártyres verbo, nisi firmáret exémplo.

Responsorium IV

VIII

T am - quam * ad la-tró-nem ex-ís-tis cum glá-di - is et
fús-ti - bus compre-hén - de - re me; *

Co - tí - di - e apud vos e - ram in templo do - cens,
et non me te-nu - ís-tis: et ec-ce, fla-gel-lá-tum

dú-ci - tis ad cru - ci - fi - - gén - dum.

Y. Cumque in-je-císsent ma-nus in Je-sum, et te - nu -
is-sent e - um, di - xit ad e - os. *

Co - tí - di - e.

Lectio V

Nostis, qui convéntus erat malignántium Judæórum, et quæ multi-
túdo erat operántium iniquitátem. Quam iniquitátem? Quia vo-
luerunt occídere Dóminum Jesum Christum. Tanta ópera bona, inquit,
osténdi vobis: propter quod horum me vultis occídere? Pértulit omnes
infirmos eórum, curávit omnes lánguidos eórum, prædicávit regnum
cælórum, non tacuit vícia eórum, ut ipsa pótius eis displicérent, non
médicus, a quo sanabántur. His ómnibus curatiónibus ejus ingrati,
tamquam multa febre phrenétici, insaniéntes in médicu, qui vénérat
curáre eos, excogitavérunt consilium perdéndi eum: tamquam ibi vo-
léntes probáre, utrum vere homo sit, qui mori possit, an áliquid super
hómines sit, et mori se non permittat. Verbum ipsórum agnoscimus
in Sapiéntia Salomónis: Morte turpissima, inquiunt, condemnémus
eum. Interrogémus eum: erit enim respéctus in sermóníbus illiús. Si
enim vere Fílius Dei est, lìberet eum.

Responsorium V

VII

Tenebrae * factae sunt, dum crucifixissent Iesum

Ju - dæ - i: et circa horam nonam

excla - má - vit Je - sus vo - ce mag - na:
 De - us me - us, ut quid me de-re - li-quís - ti? *
 Et, in - cli-ná-to cá - pi-te, e-mí - sit spí - ri - tum.

 V. Exclá - mans Je-sus vo-ce magna, a - it: Pa - ter,
 in ma-nus tu-as comméndo spí - ri - tum me - um. *

 Et in - cli-ná-to.

Lectio VI

Exacuérunt tamquam gládium lingua suas. Non dicant Judæi: Non occídimus Christum. Etenim propterea eum dedérunt júdici Pilátō, ut quasi ipsi a morte ejus videréntur immúnes. Nam cum dixisset eis Pilátus: Vos eum occidite, respondérunt: Nobis non licet occidere quemquam. Iniquitátem facínoris sui in júdicem hóminem refúndere volébant: sed numquid Deum júdicem fallébant? Quod fecit Pilátus, in eo ipso quod fecit, aliquántum párticeps fuit: sed in comparatióne illórum multo ipse innocéntior. Institit enim, quantum pótuit, ut illum ex eórum mánibus liberáret: nam propterea flagellátum prodúxit ad eos. Non persequéndo Dóminum flagellávit, sed eórum furóri satisfácere volens: ut vel sic jam mitéserent, et desínerent velle occidere, cum flagellátum vidérent. Fecit et hoc. At ubi perse-

veraverunt, nostis illum lavisse manus, et dixisse, quod ipse non fecisset, mundum se esse a morte illius. Fecit tamen. Sed si reus, quia fecit vel invitum: illi innocentes, qui coegerunt, ut faceret? Nullo modo. Sed ille dixit in eum sententiam, et jussit eum crucifigi, et quasi ipse occidit: et vos, o Judaei, occidistis. Unde occidistis? Gladio linguae: acuistis enim linguas vestras. Et quando percussistis, nisi quando clamastis: Crucifige, crucifige?

Responsorium VI

VIII

A

- ni-mam me - am * di-léc - tam trá-di - di in ma - nus
 in-i-quó - rum, et fac-ta est mi - hi he-re-di - tas
 me - a sic - ut le - o in sil-va: de-dit contra
 me vo-ces adver-sá - ri - us, di-cens: Congre-gá-
 mi-ni, et pro-pe - rá - te ad de-vo-rán - dum il-lum;
 po-su - é-runt me in de - sérfo so-li - tú-di - nis,
 et lu - xit su-per me omnis ter - ra: * Qui - a non est

in-vén-tus, qui me agnós - ce - ret et fá - ce - ret
 be - ne. **V.** Insurre-xé - runt in me vi-ri absque
 mi - se - ri - córdi - a, et non pe-percé - runt á - ni - mæ
 me - æ. * Qui - a. **R.** A-ni-mam.

In III Nocturno

1. Ant. **I f**

A b insurgeñti-bus in me * lí-be-ra me, Dó-mi-ne, qui-a
 occu-pa-vé-runt á-ni-mam me - am.

Ps. 58 E-ri-pe me de in-i-mí-cis me - is, De - us me - us:^{*}

et ab insurgeñti-bus in me lí-be-ra me.

2. Eripe me de operántibus ini- | 3. Quia ecce cepérunt ánimam
 quitátem: * et de viris ságuinum | meam: * irruérunt in me fortes.
 salva me. 4. Neque iníquitas mea, neque

peccátum meum, Dómine: * sine iniquitáte cucúrri, et diréxi.

5. Exsúrge in occúrsum meum, et vide: * et tu, Dómine, Deus virtútum, Deus Israel.

6. Inténde ad visitándas omnes gentes: * non misereáris ómnibus, qui operántur iniquitátem.

7. Converténtur ad vésperam: et famem patiéntur ut canes, * et circuóbunt civitátem.

8. Ecce loquéntur in ore suo, † et gládius in lábiis eórum: * quóniam quis audívit?

9. Et tu, Dómine, deridébis eos: * ad nihilum dedúces omnes gentes.

10. Fortitúdinem meam ad te custódiam, † quia, Deus, suscéptor meus es: * Deus meus, misericórdia ejus prævéniet me.

11. Deus osténdet mihi super ini-micos meos, ne occídas eos: * ne-quando obliscántur pópuli mei.

12. Dispérge illos in virtúte tua:

* et depónē eos, protéctor meus, Dómine:

13. Delictum oris eórum, sermó-nem labiórum ipsórum: * et comprehendántur in supérbia sua.

14. Et de exsecratióne et men-dácio annuntiabúntur in consummatiōne: * in ira consummatiōnis, et non erunt.

15. Et scient quia Deus domi-nábitur Jacob: * et finium terræ.

16. Converténtur ad vésperam: et famem patiéntur ut canes, * et circuóbunt civitátem.

17. Ipsi dispergéntur ad man-ducándum: * si vero non fúerint saturáti, et murmurábunt.

18. Ego autem cantábo fortitú-dinem tuam: * et exsultábo mane misericórdiam tuam.

19. Quia factus es suscéptor meus, * et refúgium meum, in die tribulatiōnis meæ.

20. Adjútor meus, tibi psallam, † quia, Deus, suscéptor meus es: * Deus meus, misericórdia mea.

Anti-phona

Ab insurgénti-bus in me li-be-ra me, Dó-mi-ne, qui - a

occu-pa-vé-runt á-ni-mam me - am.

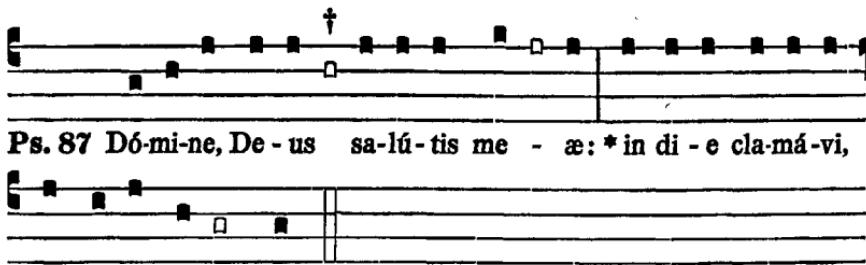
2. Ant.

VIII G

L

on-ge fe-cís-ti * no-tos me - os a me: trá-di-tus sum,

et non egre-di - é-bar.

Ps. 87 Dó-mi-ne, De - us sa-lú-tis me - æ: * in di - e cla-má-vi,
et nocte co-ram te.

2. Intret in conspéctu tuo orátio
mea: * inclína aurem tuam ad pre-
cēm meam:

3. Quia repléta est malis áнима
mea: * et vita mea inférno appro-
pinquávit.

4. Aestimátus sum cum descen-
dētibus in lacum: * factus sum
sicut homo sine adjutorio, inter
mórtuos liber.

5. Sicut vulneráti dormiéntes in
sepúlcris, quorum non es memor
ámplius: * et ipsi de manu tua
repúlsi sunt.

6. Posuérunt me in lacu inferiōri:
* in tenebrōsis, et in umbra mortis.

7. Super me confirmátus est fur-
or tuus: * et omnes fluctus tuos
induxisti super me.

8. Longe fecisti notos meos a
me: * posuérunt me abominatiō-
nem sibi.

9. Tráditus sum, et non egre-
diébar: * óculi mei languérunt præ
inópia.

10. Clamávi ad te, Dómine, tota
die: * expándi ad te manus meas.

11. Numquid mórtuis fácies mi-
rabilia: * aut médi ci suscitábunt,
et confitebúntur tibi?

12. Numquid narrábit áliquis in
sepúlcro misericórdiam tuam, * et
veritátem tuam in perditione?

13. Numquid cognoscéntur in té-
nebris mirabilia tua, * et justitia
tua in terra oblivíónis?

14. Et ego ad te, Dómine, clá-
mávi: * et mane orátio mea præ-
véniet te.

15. Ut quid, Dómine, repéllis
oratióñem meam: * avértis fáciem
tuam a me?

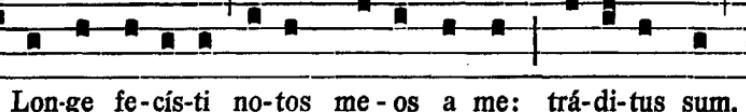
16. Pauper sum ego, et in la-
bóribus a juventúte mea: * exal-
tátus autem, humiliátus sum et
conturbátus.

17. In me transiérunt iræ tuæ: *
et terróres tui conturbávérunt me.

18. Circumdedérunt me sicut aqua
tota die: * circumdedérunt me si-
mul.

19. Elongásti a me amícum et
próxiimum: * et notos meos a mi-
seria.

Anti-
phona

Longe fe-cís-ti no-tos me - os a me: trá-di-tus sum,

et non e-gre-di - é-bar.

3. Ant.

VIII G

C

aptá-bunt * in á-ni-mam jus-ti, et sángui-nem in-no-

céntem condem-ná-bunt.

Ps. 93 De - us, ul-ti - ó-num Dómi-nus: * De - us ul-ti - ó-num

lí-be-re e - git.

2. Exaltáre, qui júdicas terram:
* redde retributiónen supérbis.

3. Usquequo peccatóres, Dó-
mine, * úsquequo peccatóres glo-
riabúntur:

4. Effabúntur, et loquéntur ini-
quitátem: * loquéntur omnes, qui
operántur injustítiam?

5. Pópulum tuum, Dómine, hu-
miliavérunt: * et hereditátem tuam
vexavérunt.

6. Víduam, et ádvenam inter-
fecérunt: * et pupíllos occidérunt.

7. Et dixérunt: Non vidébit Dó-
minus, * nec intelleget Deus Jacob.

8. Intellégite, insipiéntes in pó-
pulo: * et stulti, aliquándo sápite.

9. Qui plantávit aurem, non áu-
diет? * aut qui finxit óculum, non
considerat?

10. Qui córripit gentes, non ár-
guet: * qui docet hóminem scién-
tiā?

11. Dóminus scit cogitatíones hó-
minum, * quóniam vanæ sunt.

12. Beátus homo, quem tu eru-
díderis, Dómine: * et de lege tua
docúeris eum,

13. Ut mítiges ei a diébus malis:
* donec fodiártur peccatóri fóvea.

14. Quia non repéllet Dóminus
plebem suam: * et hereditátem
suam non derelinquet.

15. Quoadúsque justítia conver-
tátur in judicium: * et qui juxta
illam omnes qui recto sunt corde.

16. Quis consúrget mihi advérsus
malignántes? * aut quis stabit me-
cum advérsus operántes iniquitá-
tem?

17. Nisi quia Dóminus adjúvit
me: * paulo minus habitásset in
inférno áнима mea.

18. Si dicébam: Motus est pes
meus: * misericórdia tua, Dómine,
adjuvábát me.

19. Secúndum multitúdinem dolórū
mórum in corde meo: * consolatiōnes tuæ lătificávérunt
ánimam meam.

20. Numquid adháret tibi sedes

iniquitatis: * qui fingis laborem in
præcepto?

21. Captabunt in animam justi: *
et sanguinem innocenter condemnabunt.

22. Et factus est mihi Dominus

in refugium: * et Deus meus in
adjuvatorium spei meae.

23. Et reddet illis iniquitatem
ipsorum: et in malitia eorum disperdet eos: * disperseret illos Dominus, Deus noster.

Antiphona

Captabunt in animam justi, et sanguinem innocenter

condemnabunt.

V. Locuti sunt adversum me lingua dolosa. R. Et sermonibus

odi - i circumde-dé-runt me, et expugna-vé-runt me gra-tis.

Vel:

V. Locuti sunt adversum me lingua dolosa. R. Et sermonibus

odi - i circumde-dé-runt me, et expugna-vé-runt me gra-tis.

Pater noster, secreto.

De Epistola beati Pauli Apóstoli ad Hebreos

Lectio VII

Cap. 4, 11-15

Festinemus ingredi in illam réquiem: ut ne in idipsum quis incidat
in incredulitatis exemplum. Vivus est enim sermo Dei, et efficax, et
penetrabilior omni gladio ancipi: et pertingens usque ad divisionem
animæ ac sp̄iritus, compágum quoque ac medullarum, et discretor
cogitationum et intentionum cordis. Et non est ulla creatura invisi-

bilis in conspéctu ejus: ómnia autem nuda et apérta sunt óculis ejus, ad quem nobis sermo. Habéntes ergo Pontificem magnum, qui penetrávit cælos, Jesum, Fílium Dei: teneámus confessióнем. Non enim habémus Pontificem, qui non possit cómpati infirmitatibus nostris: tentátum autem per ómnia pro similitudine absque peccáto.

Responsorium VII

VI

Tra-di-dé - runt me * in ma-nus impi - ó - rum,

et in-ter in - í - quo s pro-je - cé - runt me, et non

pe-per - cé - runt á-ni - mæ me - æ; congre-gá - ti

sunt advérsu m me for - tes: * Et sic - ut gi - gán tes

ste - té - runt contra me. V. A - li - é - ni

in-sur - re-xé - runt advérsu m me, et for - tes quæ-si - é - runt

á - ni - mam me - am. * Et sic - ut

Lectio VIII

Cap. 4, 16; 5, 1-3

Adeámus ergo cum fidúcia ad thronum grátiae: ut misericórdiam consequámur, et grátiam inveniámus in auxílio oportúno. Omnis namque Póntífex ex homínibus assúmptus, pro homínibus constitúitur in iis, quæ sunt ad Deum, ut ófferat dona et sacrificia pro peccátis: qui condolére possit iis, qui ignórant et errant: quóniam et ipse cícumdatus est infirmitáte: et propterea debet quemádmodum pro pópulo, ita étiam et pro semetípsò offérre pro peccátis.

Responsorium VIII

VIII

J e-sum * trá - di-dit ímphi - us summis
 prin-cí-pi-bus sa-cerdó - tum, et se-ni - ó - ri -
 bus pó-pu - li: * Pe-trus au - tem seque-bá-tur
 e - um a lon - ge, ut vi-dé - ret fi - nem. V. Addu -
 xé - runt au-tem e - um ad Cá - i-pham prínci - pem sa-cer -
 dó - tum, u-bi scri-bæ et pha-ri-sá - i con-vé-ne - -
 rant. * Pe-trus.

Lectio IX

Cap. 5, 4-10

Nec quisquam sumit sibi honórem, sed qui vocátur a Deo, tamquam Aaron. Sic et Christus non semetipsum clarificávit ut Póntifex fíeret: sed qui locútus est ad eum: Fílius meus es tu, ego hódie génui te. Quemádmodum et in álio loco dicit: Tu es sacérdos in ætérnum, secúndum órdinem Melchísedech. Qui in diébus carnis suæ, preces supplicationésque ad eum, qui possit illum salvum fáceré a morte, cum clamóre válido et lácrimis ófferens, exaudítus est pro sua reveréntia. Et quidem cum esset Fílius Dei, dídicit, ex iis, quæ passus est, obœdiéntiam: et consummátus, factus est ómnibus obtémperántibus sibi causa salútis ætérnæ, appellátus a Deo Póntifex juxta órdinem Melchísedech.

Responsorium IX

V
C a-li-ga-vé - runt * ó-cu-li me - i a fle - tu
 me - o: qui a e-longá-tus est a me, qui conso-
 la - bá - tur me: Vi-dé-te, om-nes pó - pu - li, * Si est
 do - lor sí - mi - lis sic - ut do-lor me - us.
 V. O vos omnes, qui transí - tis per vi - am, at-téndi-
 t et vi-dé - te. * Si est. R. Ca-li-ga-vé - runt.

AD LAUDES

1. Ant.

VII c

P

rópri - o * Fi - li - o su - o non pe-pér-cit De - us,
 sed pro no-bis ómni-bus trá-di-dit il-lum.

Ps. 50 Mi - se - ré - re me - i, De - us, * se - cún - dum mag - nam

mi - se - ri - cór - di - am tu - am.

2. Et secúndum multitudinem
miseratiónum tuárum, * dele ini-
quitátem meam.3. Amplius lava me ab iniqui-
tate mea: * et a peccáto meo
munda me.4. Quóniam iniquitátem meam
ego cognósco: * et peccátum meum
contra me est semper.5. Tibi soli peccávi, et malum
coram te feci: * ut justificeris in
sermóníbus tuis, et vincas crím ju-
dicáris.6. Ecce enim in iniquitáibus
concéptus sum: * et in peccátis
concépit me mater mea.7. Ecce enim veritátem dilexis-
ti: * incépta et occulta sapiéntiae
tuæ manifestásti mihi.8. Aspérges me hyssópo, et
mundábor: * lavábis me, et super-
nivem dealbábor.9. Auditui meo dabis gáudium
et lætitiam: * et exsultábunt ossa
humiliáta.

10. Avérte fáciem tuam a pec-

cátis meis: * et omnes iniquitátes
meas dele.11. Cor mundum crea in me,
Deus: * et spíritum rectum innova
in viscéribus meis.12. Ne projícias me a fácie tua:
* et spíritum sanctum tuum ne
áuferas a me.13. Redde mihi lætitiam salu-
taris tui: * et spíritu principáli
confirma me.14. Docébo iníquos vias tuas: *
et ímpii ad te converténtur.15. Líbera me de sanguínibus,
Deus, Deus salútis meæ: * et ex-
sultábit lingua mea justitiam tuam.16. Dómíne, lábia mea apéries:
* et os meum annuntiábit laudem
tuam.17. Quóniam si voluisses sacri-
ficium, dedissem útique: * holocáustis non delectáberis.18. Sacrificium Deo spíritus con-
tribulátus: * cor contrítum, et hu-
miliátum, Deus, non despicies.

19. Benígne fac, Dómíne, in bona

voluntáte tua Sion: *. ut ædificén- justitiæ, oblationes, et holocáusta:
tur muri Jerúsalem. * tunc impónent super altare tuum

20. Tunc acceptábis sacrificium

vítulos.

Anti-
phona

Pró-pri - o Fí - li - o su - o non pe-pér-cit De-us,

sed pro no-bis ómni - bus trá-di - dit il-lum.

2. Ant.

IV E

A

n-xi - á-tus est in me * spí - ri-tus me-us, in me

tur-bá - tum est cor me - um.

Ps. 142 Dó-mi-ne, ex-áudi o-ra-ti - ó-nem me - am: † áu-ri - bus

pér-ci - pe ob-se-cra - ti - ó-nem me - am in ve-ri-tá - te tu - a:

* ex-áu-di me in tu - a jus-ti - ti - a.

2. Et non intres in judicium
cum servo tuo: * quia non justi-
ficábitur in conspéctu tuo omnis
vivens.

3. Quia persecútus est inimicus
ánimam meam: * humiliávit in terra
vitam meam.

4. Collocávit me in obscúris sicut

mórtuos sáculi: * et anxiátus est super me, spíritus meus, in me turbárum est cor meum.

5. Memor fui diérum antiquórum, † meditátus sum in ómnibus opéribus tuis: * in factis mánuum tuárum meditábar.

6. Expándi manus meas ad te: * áнима mea sicut terra sine aqua tibi.

7. Velóciter exáudi me, Dómine: * defécit spiritus meus.

8. Non avértas fáciem tuam a me: * et símilis ero descendéntibus in lacum.

9. Audítam fac mihi mane misericórdiam tuam: * quia in te sperávi.

10. Notam fac mihi viam, in qua ámbulem: * quia ad te levávi ánimam meam.

11. Eripe me de inimícis meis, Dómine, ad te confúgi: * doce me fáceré voluntátem tuam, quia Deus meus es tu.

12. Spíritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam: * propter nomen tuum, Dómine, vivificábis me, in æquitáte tua.

13. Edúces de tribulatióne ánimam meam: * et in misericórdia tua dispérdes inimícitos meos.

14. Et perdes omnes, qui tríbulant ánimam meam: * quóniam ego servus tuus sum.

Anti-
phona

An-xi - á-tus est in me spí - ri-tus me - us: in me

turbá - tum est cor me - um.

3. Ant.

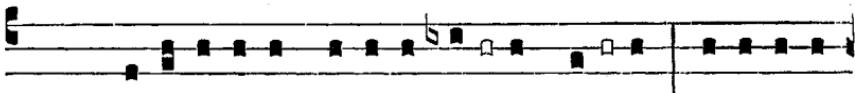
I f

A

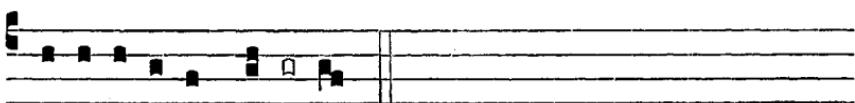
- it la-tró ad la-tró-nem: * Nos qui-dem dig-na fac-tis

re - cí - pi-mus, hic autem quid fe - cit? Meménto me - i, Dó - mi - ne,

dum vé-ne - ris in regnum tu - um.

Ps. 84 Be-ne-di-xis-ti, Dó-mi-ne, ter - ram tu - am: * a-ver-tís-ti

capti-vi-tá-tem Ja - cob.

2. Remisisti iniquitátem plebis
tuæ: * operuísti ómnia peccáta
eórum.

3. Mitigásti omnem iram tuam:
* avertisti ab ira indignationis tuæ.

4. Convérte nos, Deus, salutáris
noster: * et avérte iram tuam a
nobis.

5. Numquid in ætérnum irascé-
ris nobis? * aut exténdes iram
tuam a generatióne in generatió-
nem?

6. Deus, tu convérsus vivificá-
bis nos: * et plebs tua lætabítur
in te.

7. Osténde nobis, Dómine, mi-
sericórdiam tuam: * et salutáre
tuum da nobis.

8. Audiam quid loquátur in me
Dóminus Deus: * quóniam loqué-
tur pacem in plebem suam.

9. Et super sanctos suos: * et
in eos, qui convertuntur ad cor.

10. Verúmtamen prope timéntes
eum salutáre ipsius: * ut inhábitet
glória in terra nostra.

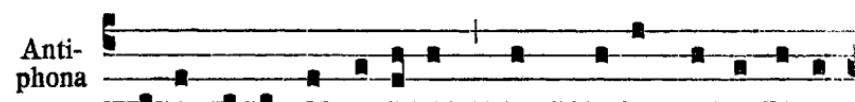
11. Misericórdia, et véritas ob-
viavérunt sibi: * justitia, et pax
osculáta sunt.

12. Véritas de terra orta est: *
et justitia de cælo prospéxit.

13. Etenim Dóminus dabit be-
nignitátem: * et terra nostra da-
bit fructum suum.

14. Justitia ante eum ambulá-
bit: * et ponet in via gressus suos.

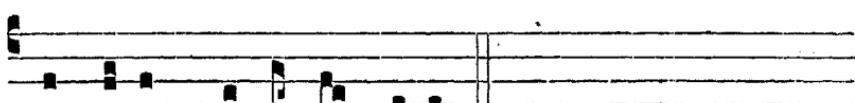
Anti-
phona

A - it la-tro ad latró-nem: Nos qui-dem digna factis

re - ci-pi-mus: hic au-tem quid fe- cit? Meménto me - i, Dó-mi-ne,

dum vé-ne-ris in reg-num tu - um.

4. Ant.

I f

D

um conturbá-ta fú - e - rit * á-nima me - a, Dó-mi - ne,
 mi - se - ri - cór - di - æ me - mor e - ris.

†

Cantic. Habacuc Dó-mi-ne audí-vi audi - ti - ó - nem tu - am,*

et tí-mu - i.

2. Dómine, opus tuum, * in mé-dio annórum vivífica illud:

3. In médio annórum notum fá-cies: * cum irátus fúeris, miseri-córdiaë recordáberis.

4. Deus ab Austro véniet, * et sanctus de monte Pharan:

5. Opéruit cælos glória ejus: * et laudis ejus plena est terra.

6. Splendor ejus ut lux erit: * córnua in mánibus ejus:

7. Ibi abscónrita est fortitúdo ejus: * ante fáciem ejus ibit mors.

8. Et egrediéetur diábolus ante pedes ejus. * Stetit, et mensus est terram.

9. Aspéxit, et dissólvit gentes: * et contriti sunt montes sǽculi.

10. Incurváti sunt colles mundi, * ab itinéribus æternitátis ejus.

11. Pro iniquitaté vidi tentória Æthíopiæ, * turbabúntur pelles terræ Mádian.

12. Numquid in flumínibus irá-tus es, Dómine? * aut in flumínibus furor tuus? vel in mari indignatió tua?

13. Qui ascéndes super equos tuos: * et quadrigæ tuæ salvátio.

14. Súscitans suscitábis arcum tuum: * juraménta tríbus quæ locútus es.

15. Flúvios scindes terræ: † vi-dérunt te, et doluérunt montes: * gurges aquárum tránsiit.

16. Dedit abýssus vocem suam: * altitúdo manus suas levávit.

17. Sol, et luna stetérunt in habitáculo suo, * in luce sagittárum tuárum, ibunt in splendóre fulgu-rantis hastæ tuæ.

18. In frémitu conculcábis ter-ram: * et in furóre obstupefácies gentes.

19. Egréssus es in salútem pó-puli tui: * in salútem cum Christo tuo.

20. Percussísti caput de domo impii: * denudásti fundaméntum ejus usque ad collum.

21. Maledixísti sceptris ejus, † cápiti bellatórum ejus, * veniéntibus ut turbo ad dispergéndum me.

22. Exsultatio eorum * sicut ejus,
quidévorat páuperem in abscondito.

23. Viam fecisti in mari equis
tuis, * in luto aquarum multarum.

24. Audívi, et conturbátus est
venter meus: * a voce contremuerunt lábia mea.

25. Ingrediátor putrédo in óssibus
meis, * et subter me scáteat.

26. Ut requiéscam in die tribulatiónis: * ut ascéndam ad popu-
lum accinctum nostrum.

27. Ficus enim non florébit: *
et non erit germen in vineis.

28. Mentiétur opus olívæ: * et
arva non áfferent cibum.

29. Abscindétur de ovili pecus:
* et non erit arméntum in præ-
sépibus.

30. Ego autem in Dómino gau-
débo: * et exsultábo in Deo Jesu
meo.

31. Deus Dóminus fortitudo mea:
* et ponet pedes meos quasi cer-
vórum.

32. Et super excélsa mea dedú-
cet me victor * in psalmis canén-
tem.

Anti-
phona

Dum confurbáta fú - e - rit áni - ma me - a, Dó - mi - ne,

mi - se - ri - córdi - æ me - mor e - ris.

5. Ant.

VIII G

M

eménto me - i, * Dó - mi - ne De - us, dum vé - ne - ris in

reg - num tu - um.

Ps. 147 Lauda, Je - rúsa - lem, Dóminum: * lauda De - um tu - um, Si - on.

2. Quóniam confortávit seras
portárum tuárum: * benedíxit filiis
tuis in te.

3. Qui pósuit fines tuos pacem:
* et ádipe frumenti sátiat te.

4. Qui emíttit elóquium suum
terræ: * velóciter currit sermo
eius.

5. Qui dat nivem sicut lanam:
* nébulam sicut cínerem spargit.

6. Mittit crystállum suam sicut
buccéllas: * ante fáciem frígoris
ejus quis sustinébit?

7. Emítte verbum suum, et li-
quefáciet ea: * flabit spíritus ejus,
et fluent aquæ.

8. Qui annúntiat verbum suum
Jacob: * justítias, et judícia sua
Israel.

9. Non fecit táliter omni na-
tióni: * et judícia sua non mani-
festávit eis.

Anti-
phona

Me-ménto me - i, Dó-mi-ne De - us, dum vé-ne - ris in

regnum tu - um.

V. Col-lo - cá - vit me in obs-cú - ris.

R. Sic - ut mórtu - os sá - cu - li.

Vel:

V. Col-lo - cá - vit me in obs-cú - ris.

R. Sic - ut mórtu - os sá - cu - li.

Ad Benedictus, Antiphona

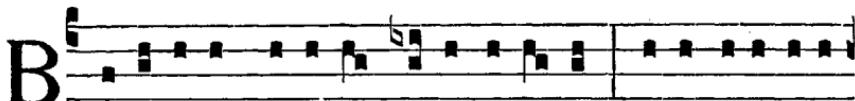
I g

P

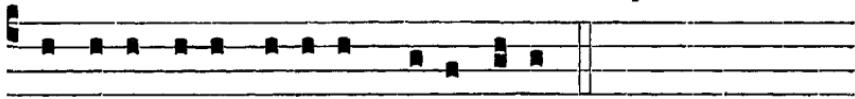
o-su - é - runt * su-per ca-put e-jus causam ip-sí - us

scriptam: Je-sus Na-za-ré - nus, Rex Ju-dæ - órum.

Cantileum Zachariæ

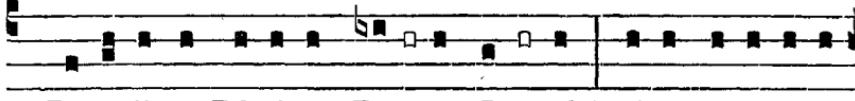

e-ne-díc-tus Dó-mi-nus, De - us Is-ra - el, * qui - a vi-si-tá-vit,

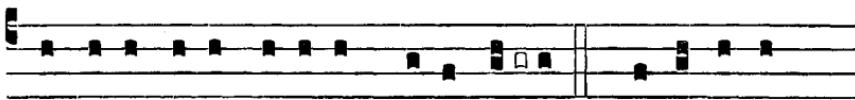

et fe-cit red-empti - ó-nem ple-bis su - æ:

Vel:

1. Be-ne-díc-tus Dó-mi-nus, De - us Is-ra - el, * qui - a vi-si-tá-vit,

et fe-cit red-empti - ó-nem ple-bis su - æ: (2. Et e-ré - xit . . .)

2. Et eréxit cornu salútis no-bis: * in domo David, púeri sui.

3. Sicut locútus est per os sanctórum, * qui a sáculo sunt, prophetárum ejus:

4. Salútem ex inimicis nostris, * et de manu ómnium, qui odérunt nos:

5. Ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris: * et memo-rári testaménti sui sancti.

6. Jusjurándum, quod jurávit ad Abraham, patrem nostrum, * datúrum se nobis:

7. Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi.

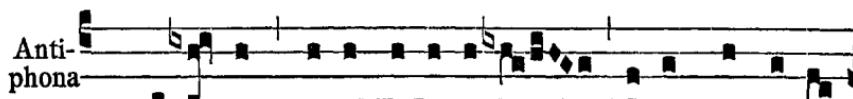
8. In sanctitáte, et justitia co-ram ipso, * ómnibus diébus nos-tris.

9. Et tu, puer, Prophéta Altíssimi vocáberis: * præbis enim ante fáciem Dómini paráre vias ejus:

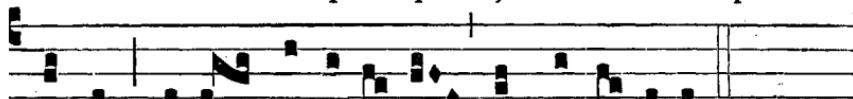
10. Ad dandam sciéntiam salú-tis plebi ejus: * in remissiónem peccatórum eórum:

11. Per víscola misericórdia Dei nostri: * in quibus visitávit nos, óriens ex alto:

12. Illumináre his, qui in téne-bris, et in umbra mortis sedent: * ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis.

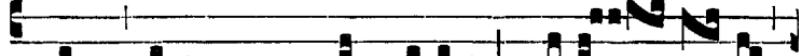
Anti-phona Po-su - é-runt su-per ca-put e-jus causam ip-sí - us

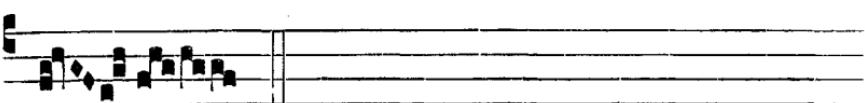
scrip - tam: Je-sus Na-za-ré-nus, Rex Ju-dæ - ó-rum.

Interim dum dicitur Canticum Benedictus, exstinctis prius omnibus candelis in candelabro triangulari, præter unam, que posita est in summitate candelabri, exstinguuntur paulatim sex candelæ positæ a principio supra Altare, ita ut in ultimo versu exstinguatur ultima candela; similiter exstinguntur lampades et luminaria per ecclesiam. Cum repetitur Antiphona Posuerunt, accipitur suprema candela ex candelabro, et absconditur sub Altari in cornu Epistole.

Repetita Antiphona post Benedictus, dicitur:

Ant.

Chris-tus * factus est pro no - bis obœ - di - ens
us - que ad mor - tem, mor - tem au - tem cru - cis.

Et sic dicitur etiam (sine cantu) per omnes Horas diei.

Cum incipitur Antiphona Christus factus est, omnes genuflectunt: et, ea finita, dicitur Pater noster cum reliquis, ut ad Laudes Fericæ V in Cena Domini.

Ad Horas, omnia ut supra, 212.

AD MISSAM PRÆSANCTIFICATORUM

Statio ad Sanctam Crucem in Jerusalem

In Choro, dicta Nona, Sacerdos et ministri induiti paramentis nigri coloris, sine luminaribus et incenso, procedunt ad Altare: et ante illud prostrati aliquandiu orant. Interim Acolythi unam tantum tobaleam extendunt super Altare. Sacerdos cum ministris, facta oratione, ascendit ad Altare, et osculatur illud in medio: deinde Lector accedit ad legendum Prophetiam in loco, ubi legitur Epistola, et incipit eam sine titulo: quam etiam Sacerdos legit submissa voce apud Altare in cornu Epistole.

Osee 6, 1-6

Hæc dicit Dóminus: In tribulatiōne sua mane consúrgent ad me: Veníte, et revertámur ad Dóminum: quia ipse cepit, et sanábit nos: percútiet, et curábit nos. Vivificábit nos post duos dies: in die tértia suscitábit nos, et vivémus in conspéctu ejus. Scíemus seque-múrque, ut cognoscámus Dóminum: quasi dilúculum præparátus est egréssus ejus, et véniet quasi imber nobis temporáneus et serótinus terræ. Quid fáciam tibi, Ephraim? quid fáciam tibi, Juda? Misericórdia vestra quasi nubes matutína: et quasi ros mane pertránsiens.

Propter hoc dolávi in prophétis, occidi eos in verbis oris mei: et iudícia tua quasi lux egrediéntur. Quia misericórdiam vólui, et non sacrificium, et sciéntiam Dei plus quam holocáusta.

¶ Et non respondetur Deo grátias, quod servatur etiam post Lectionem sequentem.

Tract.

II

D ó-mi - ne, * au-dí - vi audí-tum
 tu - um, et tí - mu - i: consi-de-
 rá - vi ó - pe - ra tu - a, et ex-pá -
 vi. V. In mé di - o
 du - ó - rum a - ni - má - li - um in-no - tes -
 cé - ris: dum appro - pinquá -
 ve - rint an - ni, cog - nos - cé - ris: dum advé -
 ne - rit tem - pus, os - ten - dé -

ris. V. In e - o, dum contur-

bá - ta fú - e - rit á-ni - ma me - a: in i-ra,

mi-se-ri-cór - di - æ me - mor e - -

ris. V. De - us

a Lí - ba - no vé - ni - et,

et Sanctus de mon - te umbró - so et con - dén-

so. V. O-pé - ru - it

cæ - - - los ma-jés-tas e - jus:

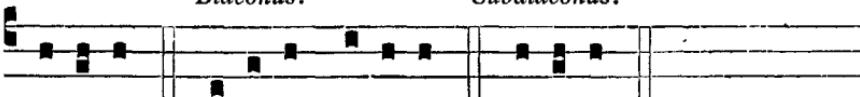
et laudis e - jus ple - na est * ter - -

ra.

Finito Tractu, Sacerdos in cornu Epistolæ dicit:

Diaconus:

Subdiaconus:

O-re-mus. Flecta-mus ge-nu-a. R. Le-vá-te.

Oratio

Deus, a quo et Judas reatus sui poenam et confessio[n]is suae latro præmium sumpsit, concéde nobis tuæ propitiatio[n]is efféctum: ut, sicut in passióne sua Jesus Christus, Dóminus noster, divérsa utrísque intulit stipendia meritorum; ita nobis, ablato vetustatis erróre, resurrectio[n]is suae gratiā largiatur: Qui tecum vivit et regnat.

¶ Subdiaconus in tono Epistolæ similiiter sine titulo cantat sequentem Lectoriem:

Exodi 12, 1-11

In diébus illis: Dixit Dóminus ad Móysen et Aaron in terra Egýpti: Mensis iste vobis principium ménsum: primus erit in ménibus anni. Loquimini ad univérsum cœtum filiorum Israel, et dícite eis: Décima die mensis hujus tollat unusquisque agnum per familias et domos suas. Sin autem minor est númerus, ut sufficere possit ad vescéndum agnum, assúmet vicinum suum, qui junctus est dómui suæ, juxta númerum animarum, quæ sufficere possunt ad esum agni. Erit autem agnus absque mácula, másculus, annículus: juxta quem ritum tollétis et hædum. Et servábitis eum usque ad quartam décimam diem mensis hujus: immolabítque eum univérsa multitudo filiorum Israel ad vésperam. Et sument de sanguine ejus, ac ponent super utrūque postem, et in superlimináribus domórum, in quibus cómedent illum. Et edent carnes nocte illa assas igni, et ázymos panes cum lactúcis agréstibus. Non comedétis ex eo crudum quid, nec coctum aqua, sed tantum assum igni: caput cum pédibus ejus et intestinis vorábitis. Nec remanébit quidquam ex eo usque mane. Si quid résiduum fúerit, igne comburétis. Sic autem comedétis illum: Renes vestros accingétis, et calceaménta habébitis in pédibus, tenéntes báculos in mánibus, et comedétis festinánte: est enim Phase (id est tránsitus) Dómini.

Tract.

II

E-ri-pe 'me, *Dó - mi - ne,

ab hó-mi-ne ma - lo: a vi-ro in-i - quo

Musical notation for the Tract. It consists of three staves of square neumes on a four-line staff system. The first two staves begin with a black square on the top line. The third staff begins with a black square on the middle line. The notation includes a sharp sign (II) at the beginning, a breve note 'E' followed by a short note 'ri-pe', a long note 'me', a breve note 'Dó', a short note 'mi', a long note 'ne', a breve note 'ab', a short note 'hó', a long note 'mi', a short note 'ne', a breve note 'ma', a short note 'lo', a breve note 'a', a short note 'vi', a long note 'ro', a short note 'in', a long note 'i', a short note 'quo'. There is also a sharp sign (*) placed above the 'Dó' note.

lí-be-ra me. V. Qui co-gi-ta-vé - - - - -

runt ma-lí-ti - as in cor - de: to-ta di - -

e con-sti-tu - é - bant pré - - - -

li - a. V. A - cu - é - runt lingua-s su - - as

sic - ut ser - péntes: ve-né-num ás - pi-dum

sub lá - bi - is e - ó-rum. V. Custó-di me,

Dó - mi - ne, de ma - nu pec - ca - tó -

ris: et ab homí-ni-bus in - í - quis lí-be-

ra me. V. Qui co-gi-ta-vé - - - runt

supplan - tā - re gres-sus me -
 os: abscondé-runt su-pér - bi lá - que - um
 mi - hi. V. Et fu - nes
 ex-ten-dé - runt in lá-que - um pé - di - bus me -
 is: juxta i-ter scán - da-lum po-su - é - runt
 mi - hi. V. Di-xi Dó-mi - no: De - us me - us
 es tu: ex - áu-di, Dó - mi-ne, vo - cem
 o-ra-tí - ó-nis me - æ. V. Dó-mi-ne, Dó-mi - ne,
 vir-tus sa - lít-tis me - æ: ob-úm-bra ca-put

me - um in di - e bel - li. V. Ne tra-das
 me a de-si-dé - ri - o
 me o pec-ca-tó ri: co-gi-ta-
 vé-runt advérsum me: ne de-re-linqua me, ne umquam
 ex-al - tén-tur. V. Ca - put
 cir - cú - i-tus e - ó rum: la-bor la-bi - ó - rum
 ip-só - rum o - pé - ri - et e - os.
 V. Ve - rúm - ta - men jus - ti con - fi - te - bún - tur nó - mi - ni
 tu - o: et ha - bi - tá - bunt rec - fi
 cum vul - tu * tu - - o.

Finito Tractu, dicitur Passio super nudum pulpitud: quam Celebrans submissa voce legit in cornu Epistolæ.

V

P ássi - o Dó-mi - ni nostri Je-su Chris-ti se-cúndum Jo - ánnem.

In il-lo témpo-re: E - grés-sus est Je-sus cum dis - cí - pu - lis

su - is trans tor-rén - tem Ce-dron, u - bi e - rat hor-tus, in quem

in-tró - í - vit ip-se et dis-cí - pu - li e - jus. Sci - é - bat autem et

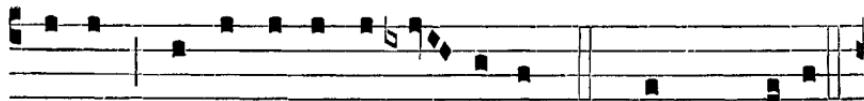
Ju-das, qui tra-dé - bat e - um, lo - cum: qui - a fre-quén - ter Je-sus

convé - ne - rat il-luc cum dis-cí - pu - lis su - is. Ju - das er-go cum

ac - ce - pís - set co-hór - tem, et a pon - ti - fi - ci - bus et pha - ri - sá - is

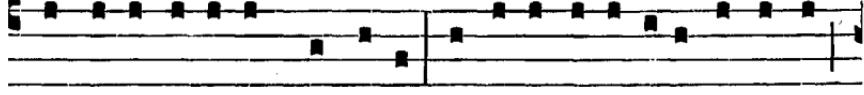
mi - nístros, ve - nit il-luc cum la - té - rnis et fá - ci - bus et armis.

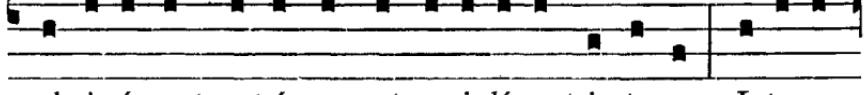
Je - sus í - taque sci - ens ómni - a, quæ ventú - ra e - rant su - per

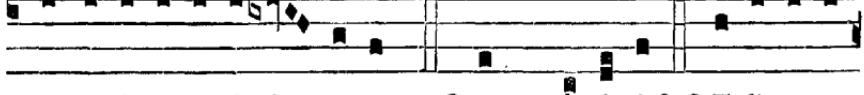

 e - um, pro - cés - sit et di - xit e - is: ✕ Quem quæ - ri - tis?

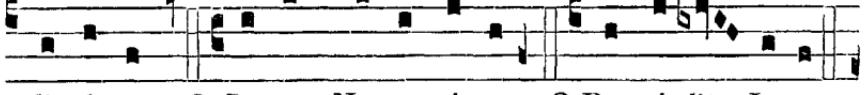

 C. Respondé - runt e - i: S. Je - sum Na - za - ré - num. C. Di - cit

 e - is Je - sus: ✕ E - go sum. C. Sta - bat au - tem et Ju - das,

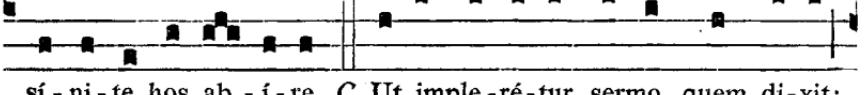

 qui tra - dé - bat e - um, cum ipsis. Ut ergo di - xit e - is: E - go sum:

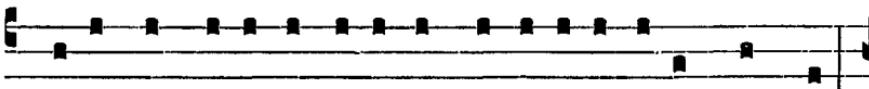

 ab - i - é - runt re - trór - sum, et ce - ci - dé - runt in ter - ram. I - te - rum

 ergo inter - ro - gá - vit e - os: ✕ Quem quæ - ri - tis? C. Il - li au - tem

 di - xé - runt: S. Je - sum Na - za - ré - num. C. Re - spóndit Je - sus:

 ✕ Di - xi vo - bis, qui - a e - go sum: si er - go me quæ - ri - tis,

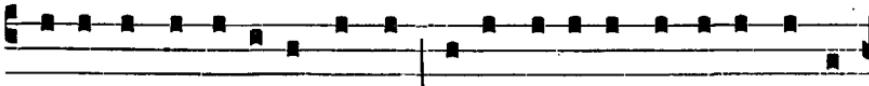

 sí - ni - te hos ab - i - re. C. Ut imple - ré - tur sermo, quem di - xit:

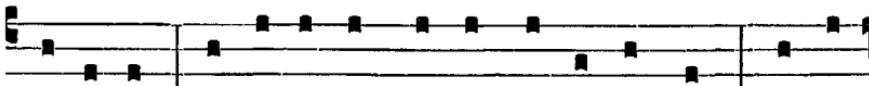
Qui - a quo - de - dís - ti mi - hi, non pér - di - di ex e - is quemquam.

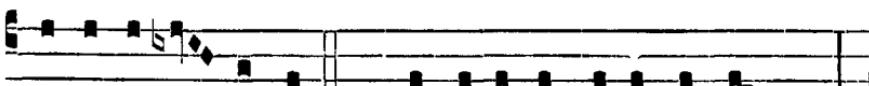
Si - mon er - go Pe - trus ha - bens glá - di - um e - dú - xit e - um: et

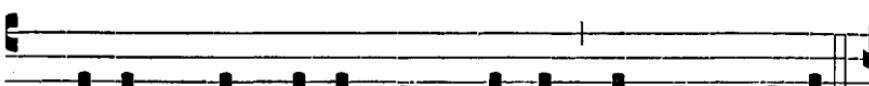
percús - sit pon - tí - fi - cis ser - vum: et absci - dit au - rí - cu - lam e - jus

déx - te - ram. E - rat au - tem no - men ser - vo Mal - chus. Di - xit

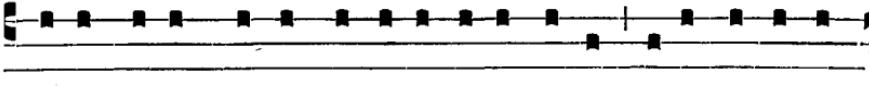
er - go Je - sus Pe - tro: ✕ Mit - te glá - di - um tu - um in va - gí - nam.

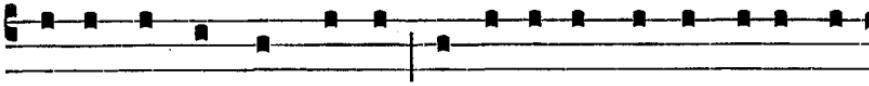
Cá - li - cem, quem de - dit mi - hi Pa - ter, non bi - bam il - lum?

C. Co - hors er - go et tri - bú - nus et mi - nístri Ju - dæ - ó - rum com -

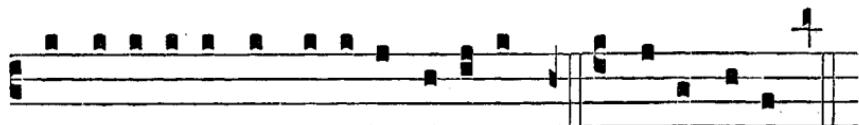
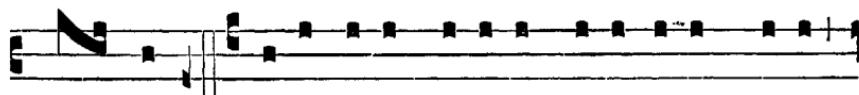
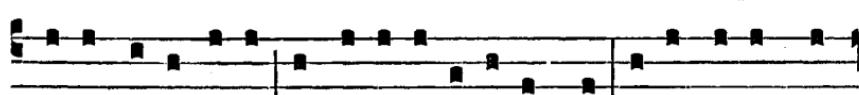
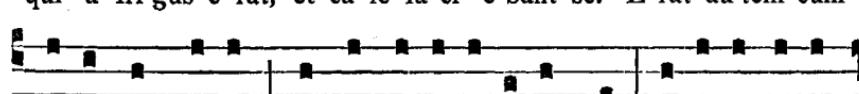
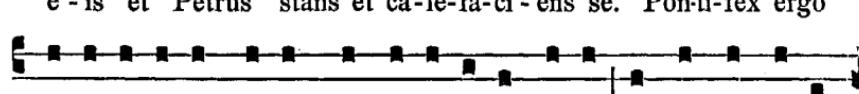
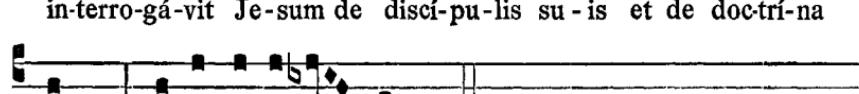
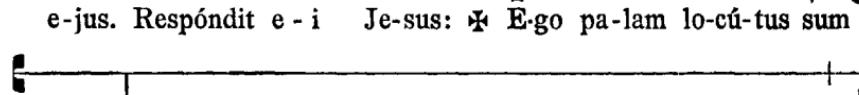
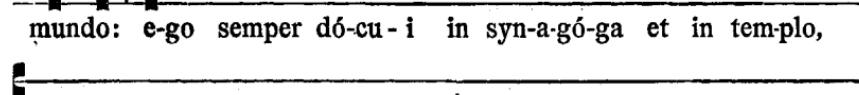
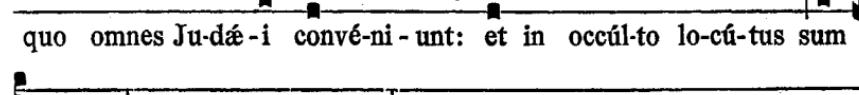
pre - hen - dé - runt Je - sum, et li - ga - vé - runt e - um: et addu - xé - runt

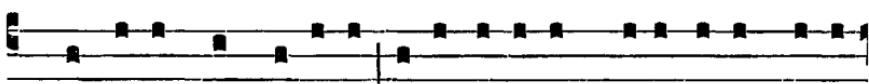
e - um ad An - nam pri - mum, e - rat e - nim so - cer Cá - i - phæ,

qui e-rat pón-ti-fex an-ni il-lí-us. E-rat au-tem Cá-i-phas,
 qui con-sí-li-um dé-de-rat Ju-dá-is: Qui-a éx-pe-dit, u-num
 hó-mi-nem mo-ri pro pó-pu-lo. Seque-bá-tur au-tem Je-sum
 Si-mon Pe-trus et á-li-us dis-cí-pu-lus. Dis-cí-pu-lus au-tem
 il-le e-rat no-tus pon-tí-fi-ci, et in-tró-i-vit cum Je-su in
 á-tri-um pon-tí-fi-cis. Pe-trus au-tem sta-bat ad ós-ti-um
 fo-ri-s. Ex-i-vit er-go dis-cí-pu-lus á-li-us, qui e-rat no-tus
 pon-tí-fi-ci, et di-xit os-ti-á-ri-æ: et intro-dú-xit Pe-trum.
 Di-cit ergo Pe-tro an-cil-la os-ti-á-ri-a: S. Numquid et tu

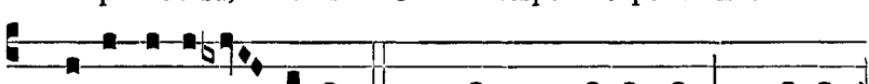
Officium Majoris Hebdomadæ

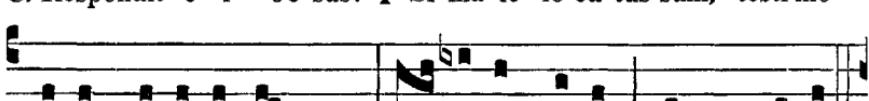

 ex discí-pu - lis es hó-mi-nis is-tí - us? C. Di-cit il-le:

 S. Non sum. C. Sta-bant autem servi et mi-nístri ad pru-nas,

 qui - a fri-gus e-rat, et ca-le-fa-ci - é-bant se. E-rat au-tem cum

 e - is et Petrus stans et ca-le-fá-ci - ens se. Pón-ti-fex ergo

 in-terro-gá-vit Je-sum de discí-pu-lis su - is et de doc-trí-na

 e-jus. Respóndit e - i Je-sus: ✕ E-go pa-lam lo-cú-tus sum

 mundo: e-go semper dó-cu - i in syn-a-gó-ga et in tem-pto,

 quo omnes Ju-dá-e-i convé-ni - unt: et in occúl-to lo-cú-tus sum

 ni-hil. Quid me in-térró-gas? in-térró-ga e - os, qui au-di - é-runt

 quid lo-cú-tus sim ipsis: ecce, hi sci - unt, quæ dí-xe - rim e-go.

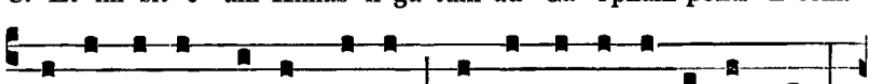

 C. Hæc au-tem cum di-xís-set, u-nus as-sí-stens mi-nistró-rum de-dit

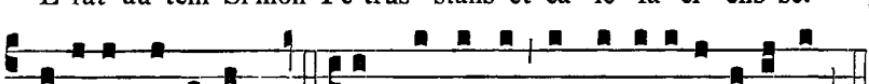

 á-la-pam Je-su, di-cens: S. Sic respóndes pon-tí - fi - ci?

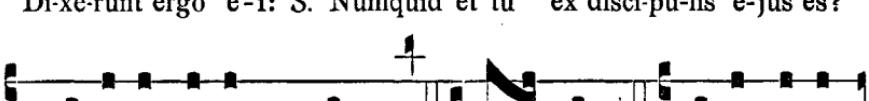

 C. Respóndit e - i Je-sus: ✕ Si ma-le lo-cú-tus sum, testi-mó-

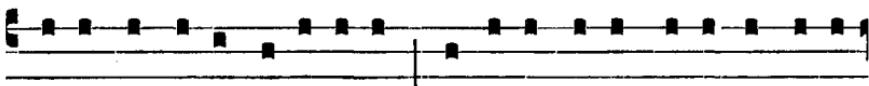

 ni - um pérhi-be de ma-lo: si au-tem be-ne, quid me cæ-dis?

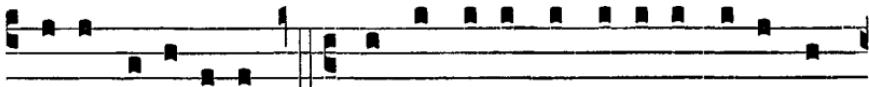

 C. Et mi-sit e - um Annas li-gá-tum ad Cá - i-pham pontí - fi - cem.

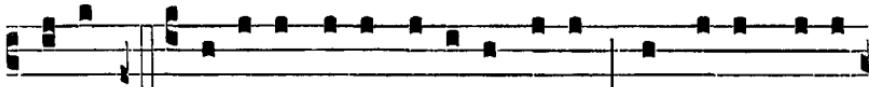

 E-rat au-tem Si-mon Pe-trus stans et ca - le - fá - ci - ens se.

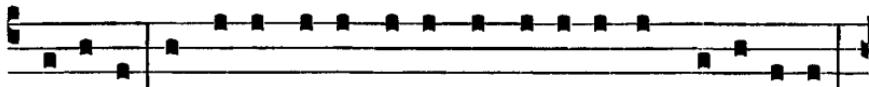

 Di-xé-runt ergo e - i: S. Numquid et tu ex discí-pu-lis e-jus es?

 C. Ne-gá-vit il-le, et di-xit: S. Non sum. C. Di-cit e - i

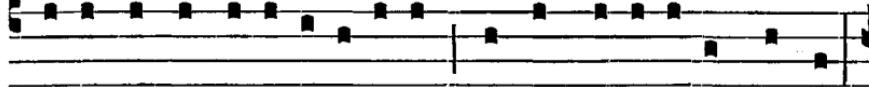

 u-nus ex servis pontí - fi - cis, cogná-tus e-jus, cu-jus abscí-dit

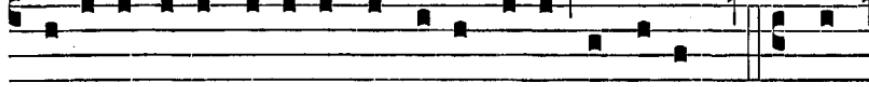

 Petrus au-rí-cu-lam; S. Non-ne e-go te vi-di in horto cum

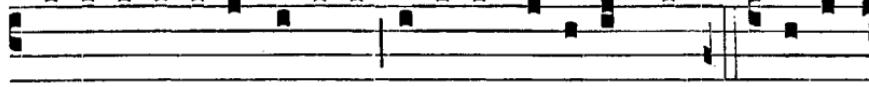

 il-lo? C. I-te-rum ergo ne-gá-vit Pe-trus: et sta-tim gal-lus

 cantá-vit. Addú-cunt ergo Je-sum a Cá - ipha in præ-tó-ri - um.

 E-rat au-tem ma-ne: et ip-si non in-tro - i - é-runt in præ-tó-

 ri - um, ut non conta-mi-na-réntur, sed ut mandu-cá-rent pascha.

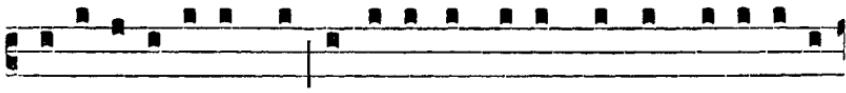

 Ex-í-vit ergo Pi-lá-tus ad e - os fo-ras, et di-xit: S. Quam

 accu-sa - ti - ó-nem af-fér-tis advérsus hó-mi-nem hunc? C. Respon-

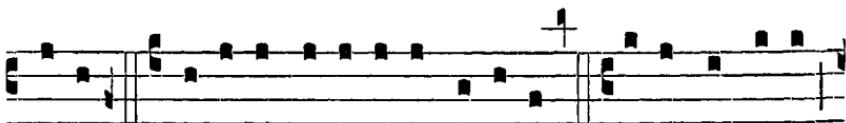

 dé-runt et di-xé-runt e - i: S. Si non esset hic ma-le-fáctor,

non ti-bi tra-di-dissému-s e-um. C. Di-xit ergo e-is Pi-lá-tus:

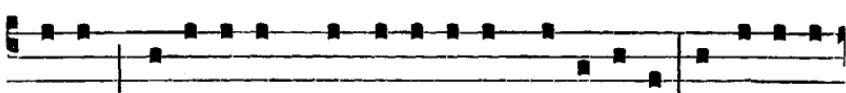
S. Acci-pi-te e-um vos, et se-cúndum le-gem vestram ju-di-cá-te

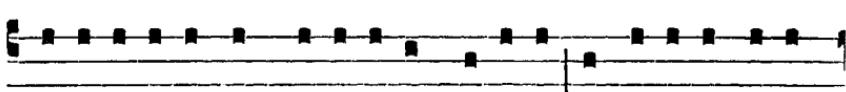
e-um. C. Di-xé-runt ergo e-i Ju-dá-e-i: S. No-bis non li-cet

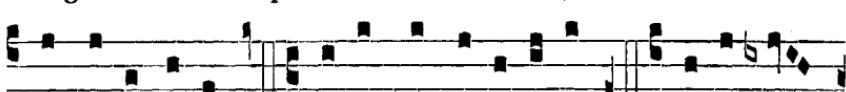
in-ter-fí-ce-re quemquam. C. Ut sermo Je-su im-ple-ré-tur, quem

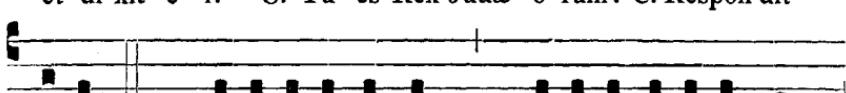
di-xit, signí-fi-cans, qua morte esset mo-ri-tú-rus. Intro-í-vit

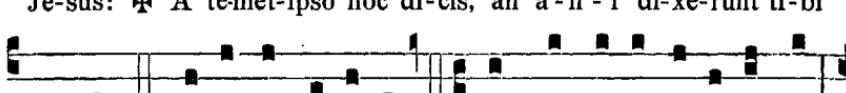
ergo í-te-rum in præ-tó-ri-um Pi-lá-tus, et vo-cá-vit Je-sum

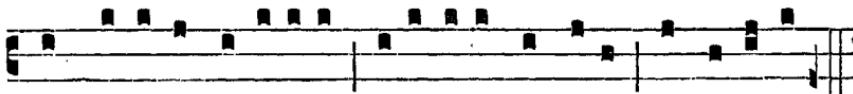
et di-xit e-i: S. Tu es Rex Judæ - ó-rum? C. Respón-dit

Je-sus: ✕ A te-met-ípsso hoc di-cis, an á-li - i di-xé-runt ti-bi

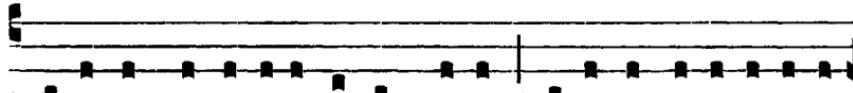
de me? C. Respón-dit Pi-lá-tus: S. Numquid e-go Judá-e-us sum?

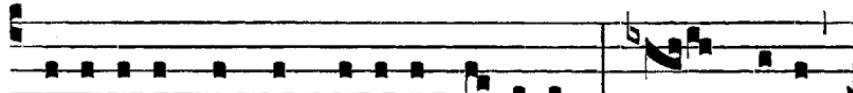
Gens tu - a et pontí-fi-ces tra-di-dé-runt te mi-hi: quid fe-cís-ti?

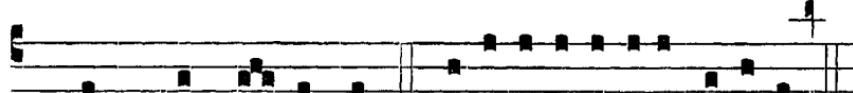
C. Respóndit Je-sus: ✕ Regnum me - um non est de hoc mundo.

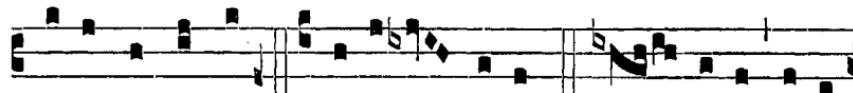
Si ex hoc mundo esset regnum me - um, mi-nís-tri me - i ú-tique

de-cer-tá-rent, ut non trá-de-rer Ju-dæ - is: nunc au-tem

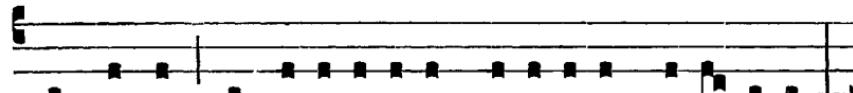
regnum me - um non est hinc. C. Di-xit í-taque e - i Pi-lá-tus:

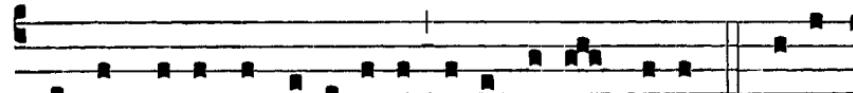
S. Ergo Rex es tu? C. Respóndit Je-sus: ✕ Tu di-cis, qui-a

Rex sum e-go. E-go in hoc na-tus sum et ad hoc ve-ni

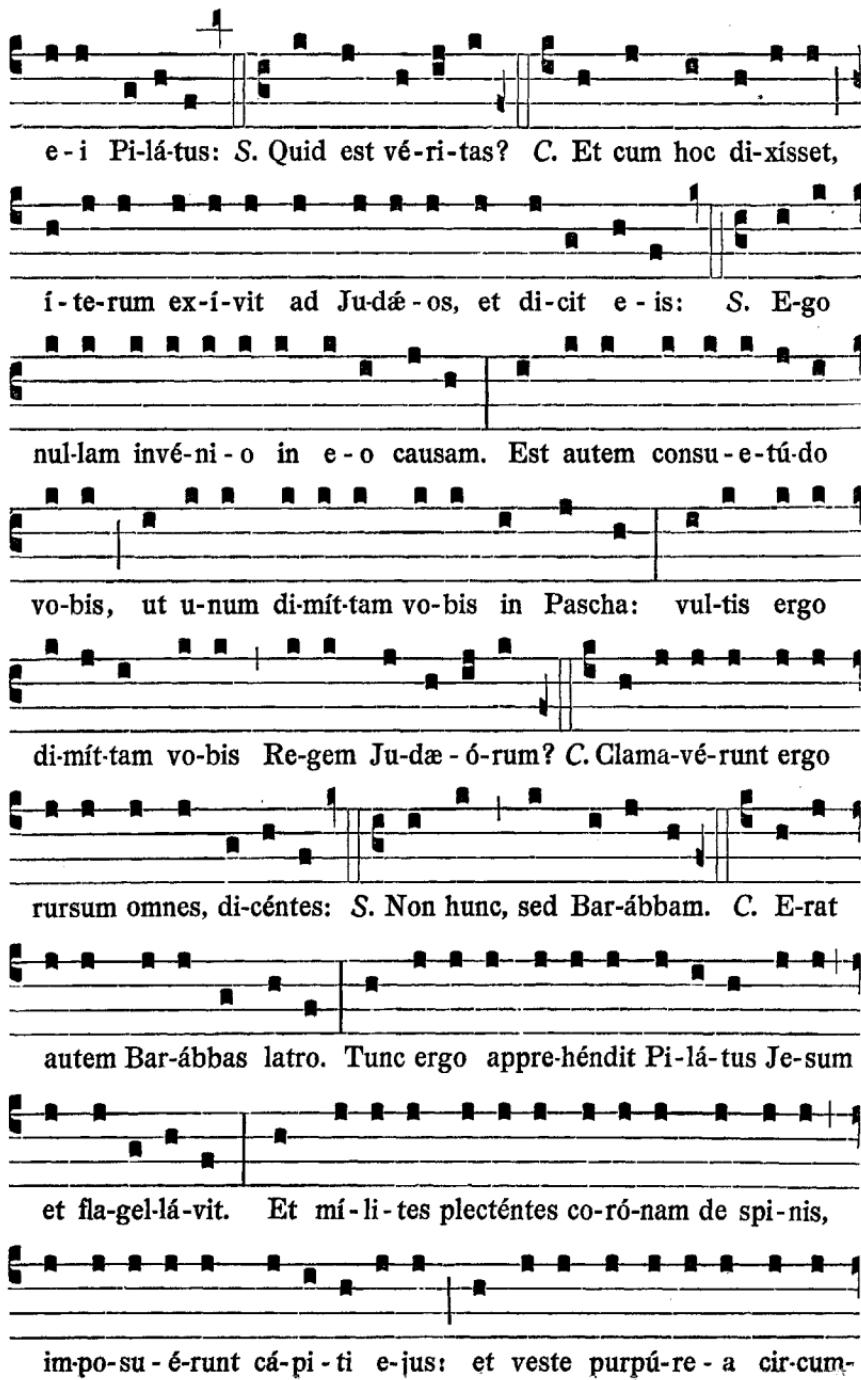

in mun-dum, ut tes-ti-mó-ni - um per-hí-be - am ve-ri - tát-i:

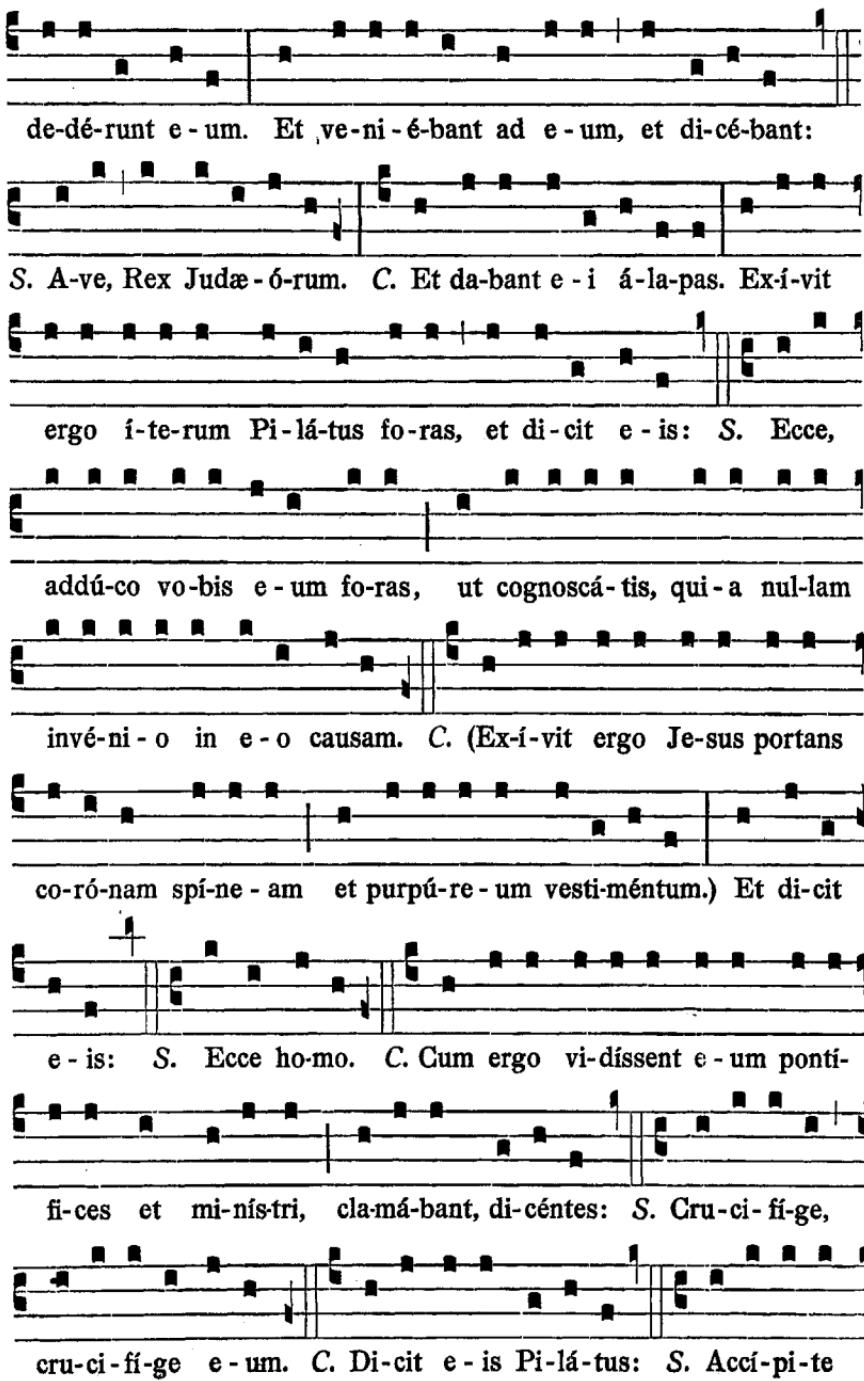

omnis, qui est ex ve-ri-tá-te, audit vo-cem me - am. C. Di-cit

e - i Pi-lá-tus: S. Quid est vé-ri-tas? C. Et cum hoc di-xísset,
 i - te-rum ex-i-vit ad Ju-dæ - os, et di-cit e - is: S. E-go
 nul-lam invé-ni - o in e - o cau-sam. Est autem consu - e - tû-do
 vo-bis, ut u-num di-mít-tam vo-bis in Pascha: vul-tis ergo
 di-mít-tam vo-bis Re-gem Ju-dæ - ó-rum? C. Clama-vé-runt ergo
 rursum omnes, di-cén tes: S. Non hunc, sed Bar-ábbam. C. E-rat
 autem Bar-ábbas latro. Tunc ergo appre-héndit Pi-lá-tus Je-sum
 et fla-gel-lá-vit. Et mí-li - tes plecténtes co-ró-nam de spi-nis,
 im-po-su - é-runt cá-pi - ti e-jus: et veste purpú-re - a cir-cum-

de-dé-runt e - um. Et ve-ni - é-bant ad e - um, et di-cé-bant:
 S. A-ve, Rex Judæ - 6-rum. C. Et da-bant e - i á-la-pas. Ex-i-vit
 ergo i-te-rum Pi-lá-tus fo-ras, et di-cit e - is: S. Ecce,
 addú-co vo-bis e - um fo-ras, ut cognoscá - tis, qui - a nul-lam
 invé-ni - o in e - o causam. C. (Ex-i-vit ergo Je-sus portans
 co-ró-nam spí-ne - am et purpú-re - um vesti-méntum.) Et di-cit
 e - is: S. Ecce ho-mo. C. Cum ergo vi-díssent e - um ponti-
 fi-ces et mi-nís-tri, cla-má-bant, di-céntes: S. Cru-ci - fi-ge,
 cru-ci - fi-ge e - um. C. Di-cit e - is Pi-lá-tus: S. Accí-pi-te

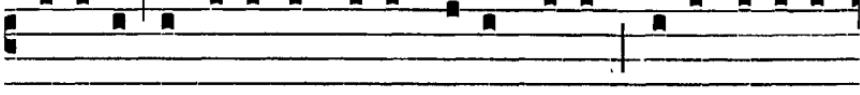

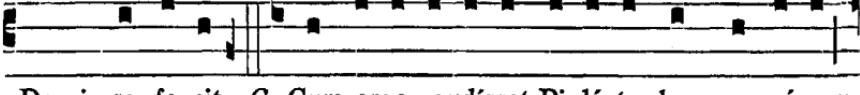
e - um vos, et cru - ci - fi - gi - te: e - go e - nim non invé - ni - o in

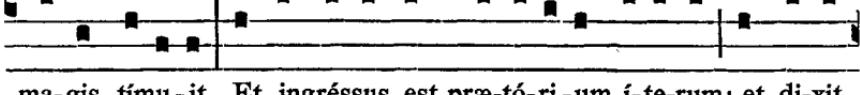
e - o causam. C. Respondé - runt e - i Ju-dæ - i: S. Nos le - gem

ha - bémus, et se - cùndum le - gem de - bet mo - ri, qui - a Fi - li - um

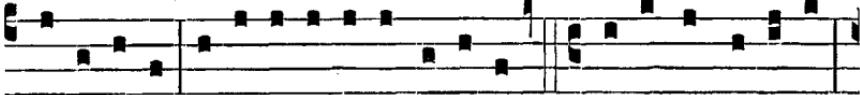
De - i se fe - cit. C. Cum ergo audísset Pi - lá - tus hunc sermó - nem,

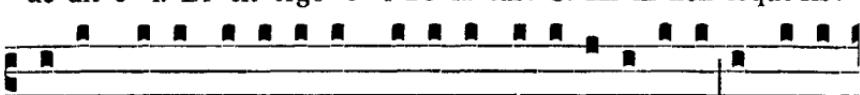
ma - gis tímu - it. Et ingréssus est præ - tó - ri - um í - te - rum: et di - xit

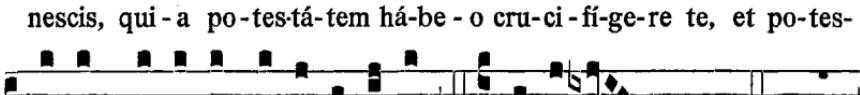
ad Je - sum: S. Unde es tu? C. Je - sus autem respónsum non

de - dit e - i. Di - cit ergo e - i Pi - lá - tus: S. Mi - hi non lóque - ris?

nescis, qui - a po - tes - tá - tem há - be - o cru - ci - fi - ge - re te, et po - tes -

tá - tem há - be - o di - mit - te - re te? C. Respóndit Je - sus: ✕ Non

ha-bé-res po-tes-tá-tem adversum me ul-lam, ni-si ti-bi da-tum
 esset dé-su-per. Proptér-e-a, qui me trá-di-dit ti-bi, ma-jus
 peccá-tum ha-bet. C. Et ex-índe quæré-bat Pi-lá-tus di-mít-te-re
 e-um. Judæ-i autem clamá-bant di-céntes: S. Si hunc di-mít-tis,
 non es a-mí-cus Cæ-sa-ris. Omnis e-nim, qui se re-gem fa-cit,
 contra -dí-cit Cæ-sa-ri. C. Pi-lá-tus autem cum audísset hos
 sermó-nes, addú-xit fo-ras Je-sum, et se-dit pro tri-bu-ná-li,
 in lo-co, qui dí-ci-tur Lithóstro-tos, hebrá-i-ce autem Gábbatha.
 E-rat au-tem Pa-rascé-ve Paschæ, ho-ra qua-si sexta. Et di-cit

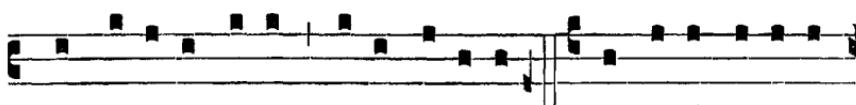
Ju-dæ - is: S. Ecce Rex vester. C. Il-li au-tem clamá-bant:

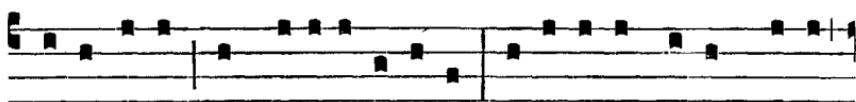
S. Tol-le, tol-le, cru-ci - fi - ge e - um. C. Di - cit e - is Pi-lá-tus:

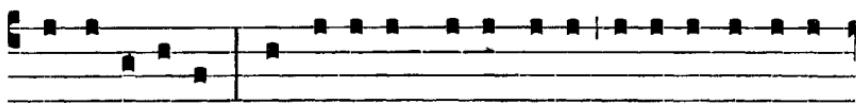
S. Re-gem vestrum cru-ci - fi - gam? C. Respondé-runt pontí - fi - ces:

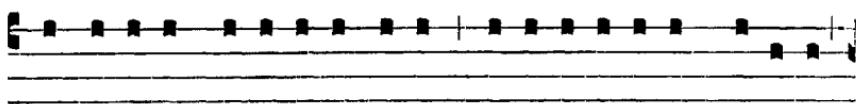
S. Non ha-bémus re-gem ni-si Cæ-sa-rem. C. Tunc ergo trá-di-dit

e - is il-lum, ut cru-ci - fi - ge - ré - tur. Susce-pé-runt autem Je-sum

et e-du-xé-runt. Et bá - ju - lans si-bi cru-cem, ex-i-vit in e - um,

qui dí - ci - tur Calvá - ri - æ, lo-cum, hebrá - i - ce au-tem Gólgota:

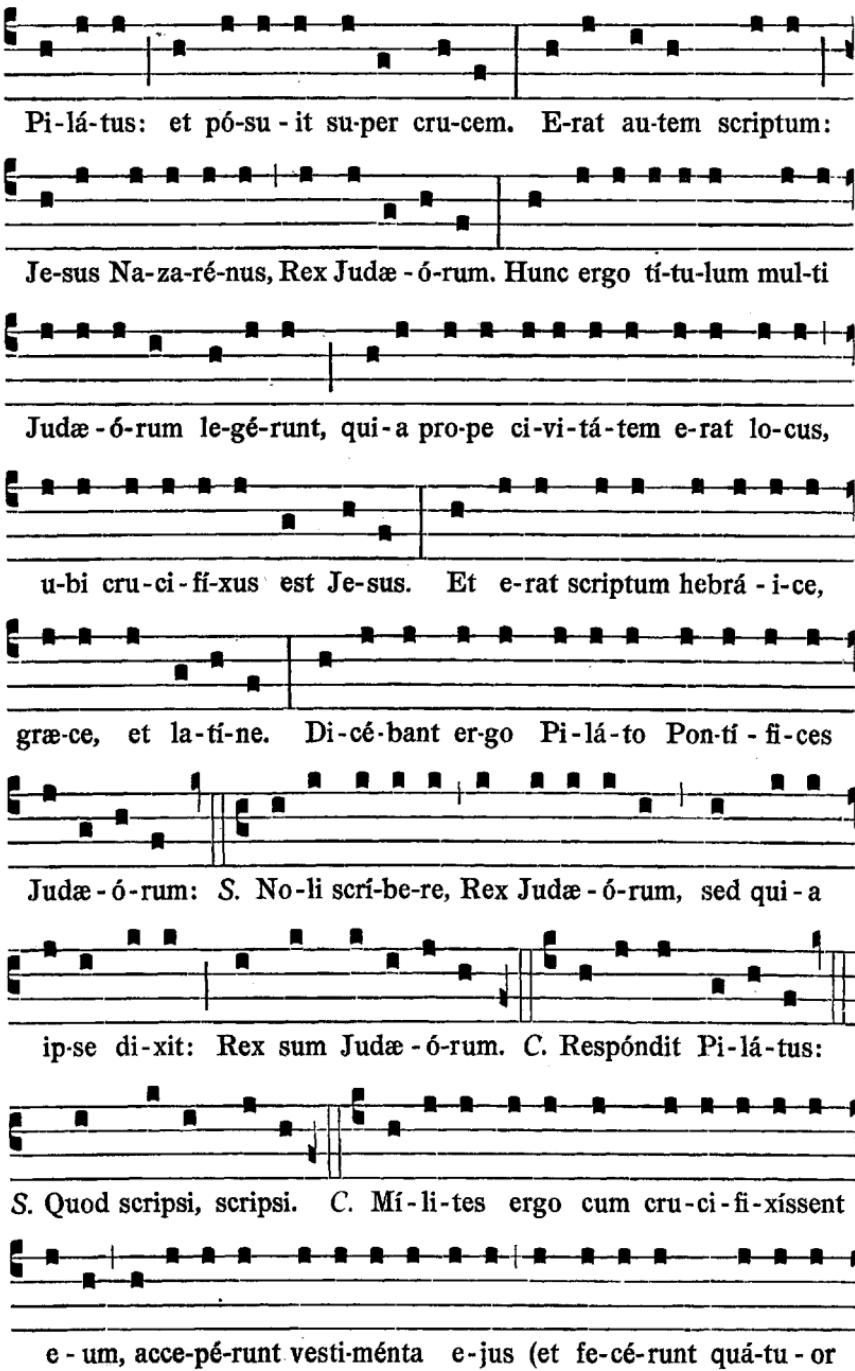

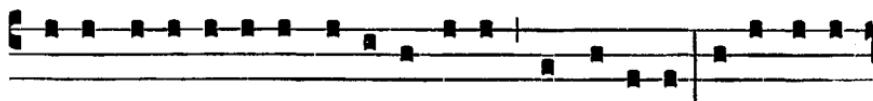
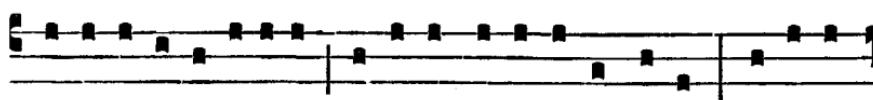
u - bi cru-ci - fi - xé - runt e - um, et cum e - o á - li - os du - os, hinc

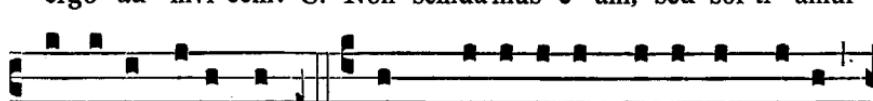
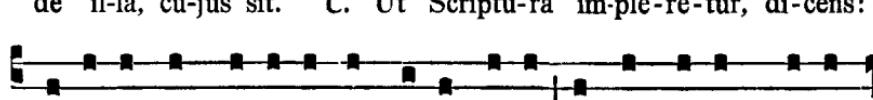
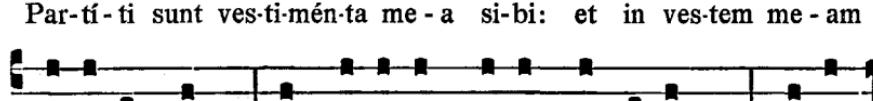
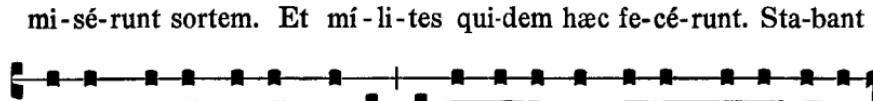
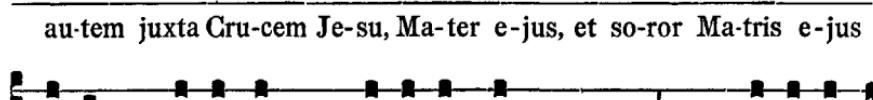
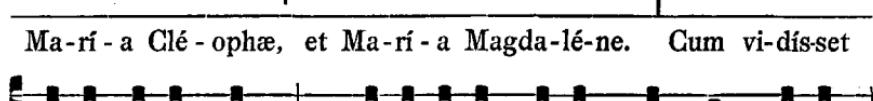

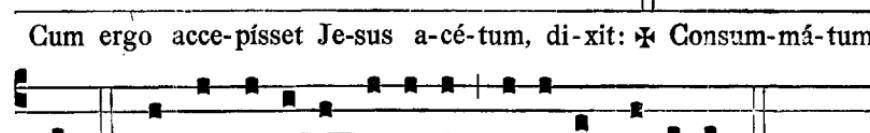
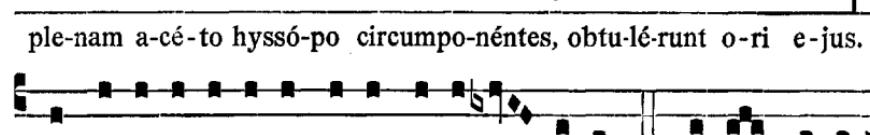
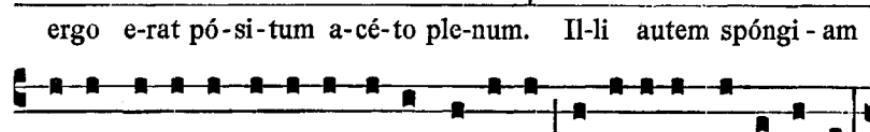
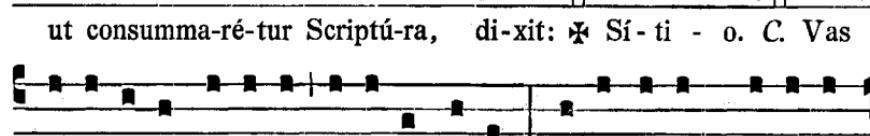
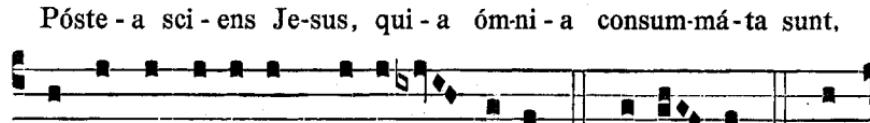
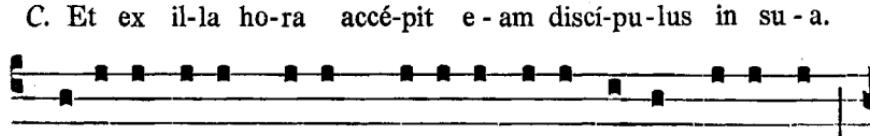
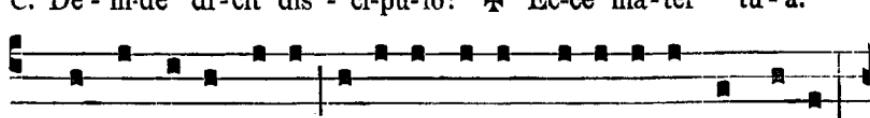
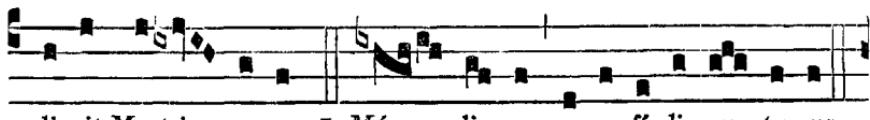
et hinc, mé - di - um autem Je-sum. Scripsit autem et tñ - tu - lum

Pi-lá-tus: et pó-su - it su-per cru-cem. E-rat au-tem scriptum:
 Je-sus Na-za-ré-nus, Rex Judæ - ó-rum. Hunc ergo tí-tu-lum mul-ti
 Judæ - ó-rum le-gé-runt, qui - a pro-pe ci-vi-tá-tem e-rat lo-cus,
 u-bi cru-ci - fi-xus est Je-sus. Et e-rat scriptum hebrá - i-ce,
 græ-ce, et la-tí-ne. Di-cé-bant er-go Pi-lá-to Pon-tí - fi-ces
 Judæ - ó-rum: S. No-li scri-be-re, Rex Judæ - ó-rum, sed qui - a
 ip-se di-xit: Rex sum Judæ - ó-rum. C. Respóndit Pi-lá-tus:
 S. Quod scripsi, scripsi. C. Mí-li-tes ergo cum cru-ci - fi-xíssent
 e - um, acce-pé-runt vesti-ménta e-jus (et fe-cé-runt quá-tu - or

 partes: u-ni-cu - ique mí - li - ti partem), et tú-ni-cam. E-rat autem

 tú-ni-ca inconsú - ti - lis, dé-su-per contéxta per to-tum. Di-xé-runt

 ergo ad ínvi-cem: S. Non scindá-mus e - am, sed sor-ti - ámur

 de il-la, cu-jus sit. C. Ut Scriptú-ra im-ple-ré-tur, di-cens:

 Par-tí - ti sunt ves-ti-mén-ta me - a si-bi: et in ves-tem me - am

 mi-sé-runt sortem. Et mí - li - tes qui-dem hæc fe-cé-runt. Sta-bant

 au-tem juxta Cru-cem Je-su, Ma-ter e-jus, et so-ror Ma-tris e-jus

 Ma-rí - a Clé - ophæ, et Ma-rí - a Magda-lé-ne. Cum vi-dís-set

 ergo Je-sus Matrem et discí-pu-lum stan tem, quem di - li-gé-bat,

Hic genuflectitur et pausatur aliquantulum.

Judæ - i ergo (quó-ni - am Pa - rascé - ve e - rat) ut non re - ma - né - rent
in cru - ce córpo - ra sábba - to (e - rat e - nim mag - nus di - es il - le
sábba - ti), ro - ga - vé - runt Pi - lá - tum, ut frange - réntur e - ó - rum
cru - ra, et tol - le - réntur. Ve - né - runt ergo mí - li - tes: et pri - mi
qui - dem fre - gé - runt cru - ra, et al - te - ri - us qui cru - ci - fí - xus est
cum e - o. Ad Je - sum autem cum ve - níssent, ut vi - dé - runt e - um
jam mórtu - um, non fre - gé - runt e - jus cru - ra: sed u - nus mí - li - tum
lánce - a la - tus e - jus a - pé - ru - it et con - tí - nu - o ex - í - vit
sanguis et aqua. Et qui vi - dit, tes - ti - mó - ni - um perhí - bu - it:

et ve-rum est tes-ti-mó-ni - um e-jus. Et il-le scit, qui - a ve-ra
di-cit: ut et vos cre-dá-tis. Facta sunt e-nim hæc, ut Scriptú-ra
im-ple-ré-tur: Os non commi-nu - é - tis ex e - o. Et i-te-rum
á - li - a Scriptú-ra di-cit: Vi-dé-bunt in quem transfi - xé-runt.

¶ Quod sequitur, legitur in tono Evangelii: et dicitur Munda cor meum, sed non petitur benedictio, et non deferuntur luminaria neque incensum, et Celebrans in fine non osculatur librum.

Tonus Evangelii, ad libitum.

Post hæc au-tem ro-gá-vit Pi-lá-tum Jo-seph ab A-ri-mathæ-a
(e - o quod es-set dis-cí-pu-lus Je-su, occútus au-tem propter
me-tum Judæ - ó-rum), ut tól-le-ret corpus Je-su. Et permí - sit
Pi - lá-tus. Ve - nit ergo, et tu - lit corpus Je-su.

Ve - nit autem et Ni-co-démus, qui vé-ne-rat ad Je-sum
nocte pri-mum, fe-rens mixtú-ram myrrhæ et á-lo - es, qua-si
li-bras centum. Ac - ce-pé-runt ergo corpus Je-su,
et li-ga-vé-runt il-lud línte - is cum a-ro-má-ti-bus, sic-ut mos
est Judáe - is se-pe - lí-re. E - rat au-tem in lo-co,
u-bi cru-ci - fí-xus est, hortus: et in horto mo-numéntum no-vum,
in quo nondum quis-quam pó - si-tus e-rat. I - bi
ergo propter Pa-rascé-ven Judæ - ó-rum, qui a juxta e-rat
mo-numéntum, po-su - é-runt Je-sum.

¶ Deinde Sacerdos stans in cornu Epistolæ, incipit absolute junctis manibus:

O ré-mus, di-lec-tís - si - mi no - bis, pro Ecclé - si - a
 sanc-ta De - i: ut e - am De - us et Dó-mi-nus nos-ter
 pa-ci - fi-cá-re, ad-u-ná-re et cus-to-dí-re dig-né-tur to-to
 orbe terrá-rum: subjí - ci - ens e - i prin-ci-pá-tus et po-tes-tá-tes:
 detque no-bis qui - é-tam et tran-quíl-lam vi-tam de-génti-bus,
 glo-ri - fi-cá-re De - um, Pa-trem omni-po-téntem. O-ré-mus.

Diaconus

Subdiaconus

Flectá-mus gé-nu - a. R. Le-vá-te.

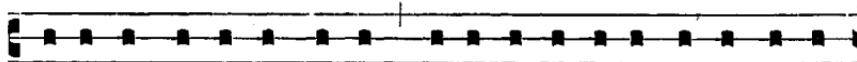
Oratio cantatur in tono feriali Orationis Missæ, extensis manibus. Et hic modus servatur in subsequentibus.

O mnípotens sempítérne Deus, qui glóriam tuam ómnibus in Christo géntibus revelásti: custódi ópera misericórdiæ tuæ; ut Ecclésia tua, toto orbe diffusa, stábili fide in confessióne tui nóminis perse-véret. Per eúndem Dóminum.

R. Amen.

O

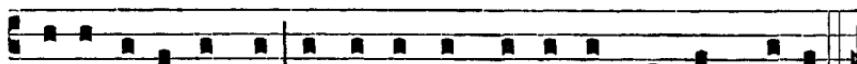
- ré-mus et pro be - a - tís-si-mo Pa-pa nostro N. . . . ut

De - us et Dó-mi-nus nos-ter, qui e - lé-git e - um in ór-di-ne

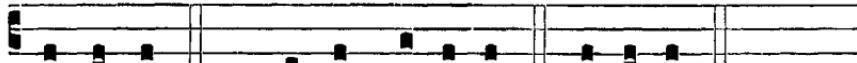
e-pis-co-pá-tus, salvum atque in-có-lu-mem cus-tó-di - at Ecclé-

si - æ su - æ sanctæ, ad re-géndum pó-pu-lum sanctum De - i.

Diaconus

Subdiaconus

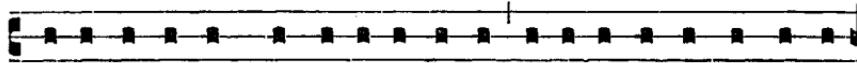
O - ré-mus. Flec-tá-mus gé-nu - a. R. Le-vá - te.

Omnípotens sempitérne Deus, cuius judício univérsa fundántur: respice propítius ad preces nostras, et eléctum nobis Antistítitem tua pie-tate consérva; ut christiána plebs, quæ te gubernátur auctóre, sub tanto Pontífice, credulitatis suæ méritis augeátur. Per Dóminum.

R. Amen.

O

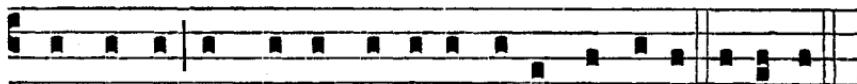
- ré-mus et pro ómni-bus E-pí-sco-pis, Pres-bý - te-ris,

Di - a - có - ni - bus, Sub-di - a-có - ni - bus, A-có - ly - this, Ex - or - cís - tis,

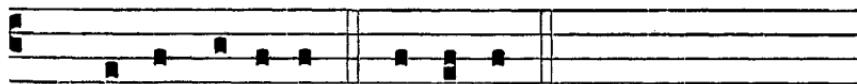
Lec-tó-ri-bus, Os - ti - á - ri - is, Con-fes-só - ri - bus, Vir-gí - ni - bus,

Ví - du - is: et pro om-ni pó-pu - lo sanc-to De - i. O-ré-mus.

Diaconus

Subdiaconus

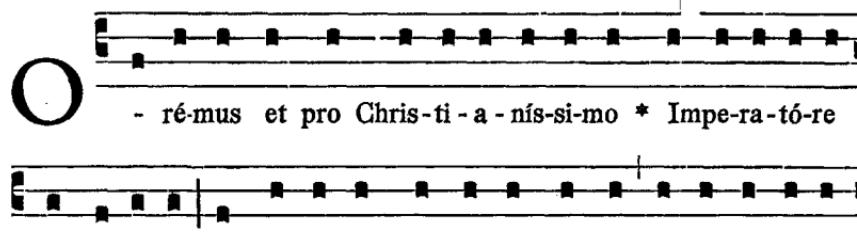

Flec-tá-mus gé-nu - a. R. Le - vá - te.

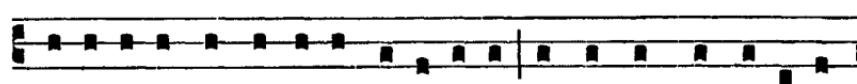
Omnípotens sempitérne Deus, cuius Spíritu totum corpus Ecclésiæ sanctificátur et régitur: exáudi nos pro univérsis ordínibus supplicántes; ut, grátiae tuæ múnere, ab ómnibus tibi grádibus fidéliter serviáutur. Per Dóminum . . . in unitáte ejúsdem.

R. Amen.

*Si non est coronatus, dicatur: * elécito Imperatóre.*

O - ré-mus et pro Chris-ti - a - nís-si-mo * Impe-ra-tó-re

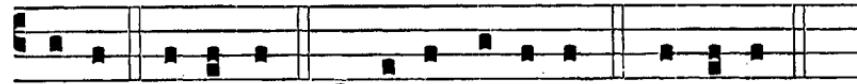

nostro N. . . . ut De - us et Dó-mi - nus nos-ter súbdi - tas il - li

fá-ci - at omnes bárba - ras na - ti - ó-nes, ad nostram per-pé - tu - um

Diaconus

Subdiaconus

pa - cem. O-ré-mus. Flec-tá-mus gé-nu - a. R. Le - vá - te.

Omnípotens sempitérne Deus, in cujus manu sunt ómnium potestátes et ómnium jura regnórum: résponce ad Románum benignus Impérium; ut gentes, quæ in sua feritáte confídunt, poténtiæ tuæ déxtera comprimántur. Per Dóminum.

R. Amen.

- ré-mus et pro cat-echú-me-nis nostris: ut De-us et

Dó-mi-nus noster ad-a-pé-ri - at au-res præ-cordi - ó-rum ipsó-rum

ja-nu - ámque mi-se-ri-cór-di - æ; ut, per la-vácrum re-ge-ne-

ra - ti - ó-nis accép-ta re-mis-si - ó-ne ómni - um pec-ca-tó - rum,

et ip-si inve-ni - án-tur in Chris-to Je-su, Dó-mi-no nostro.

Diaconus

Subdiaconus

O - ré-mus. Flec-tá-mus gé-nu - a. R. Le-vá - te.

Omnípotens sempitérne Deus, qui Ecclésiam tuam nova semper
prole fecúndas: auge fidem et intelléctum catechúmenis nostris;
ut, renáti fonte baptísmatis, adoptíónis tuæ filiis aggregéntur. Per
Dóminum.

R. Amen.

- ré-mus, di - lec-tís-si-mi no-bis, De - um, Pa-trem omni-

po - tén - tem, ut cunc-tis mun-dum pur-get er-ró-ri-bus: mor-bos

áu-fe-rat: fa-mem de-pél-lat: a-pé-ri - at cár-ce-res: vín-cu - la
 dis-sól-vat: per-e-gri-nán - ti - bus réd - i - tum: in - fir-mán - ti - bus
 sa-ni - tát-em: na-vi-gán - ti - bus por-tum sa-lú - tis in-dúl-ge - at.

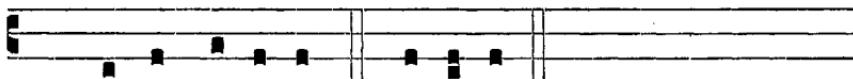
*Diaconus**Subdiaconus*

O - ré-mus. Flec-tá-mus gé-nu - a. R. Le-vá - te.

Omnipotens sempiterne Deus, mæstórum consolátio, laborántium fortitúdo: pervéniant ad te preces de quacúmque tribulatióne clamántium; ut omnes sibi in necessitáibus suis misericórdiam tuam gáudeant affúisse. Per Dóminum.

R. Amen.

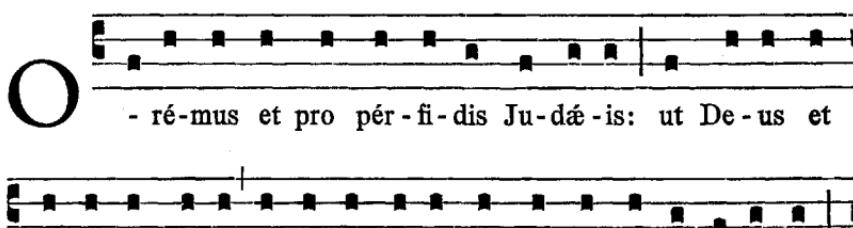
O - ré - mus et pro hæ-re - ti - cis et schis-má - ti - cis: ut
 De - us et Dó-mi - nus nos-ter é - ru - at e - os ab er - ró - ri - bus
 u - ni - vér - sis; et ad sanctam matrem Ecclé - si - am Ca-thó - li - cam
 atque A - po - stó - li - cam re - vo - cá - re di - gné - tur. O - ré - mus.

*Diaconus**Subdiaconus*

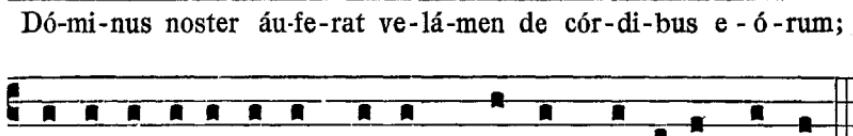
Flec-tá-mus gé-nu - a. R. Le-vá - te.

Omnipotens sempiterne Deus, qui salvas omnes, et néminem vis perire: respice ad ánimas diabolica fraude decéptas; ut, omni hærética pravitáte depósita, errántium corda resipiscant et ad veritatis tuæ rédeant unitátem. Per Dóminum.

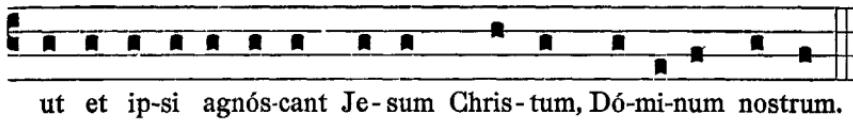
R. Amen.

- ré-mus et pro pér - fi - dis Ju-dâe - is: ut De - us et

Dó-mi-nus noster áu-fe-rat ve-lá-men de cór-di-bus e - ó - rum;

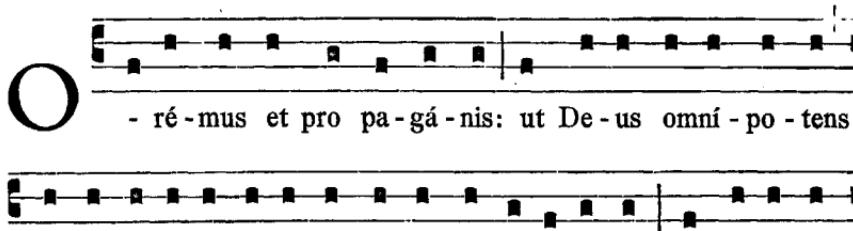

ut et ip-si agnós-cant Je-sum Chris-tum, Dó-mi-num nostrum.

Non respondetur Amen, nec dicitur Orémus, aut Flectamus génuia, aut Leváte, sed statim dicitur:

Omnipotens sempiterne Deus, qui étiam Judáicam perfidiam a tua misericórdia non repéllis: exáudi preces nostras, quas pro illiis populi obcæcatione deférimus; ut, ágnita veritatis tuæ luce, quæ Christus est, a suis ténebris eruántur. Per eúndem Dóminum.

R. Amen.

- ré - mus et pro pa - gá - nis: ut De - us omní - po - tens

áu-fe - rat in - i - qui - tâ - tem a cór-di - bus e - ó - rum; ut, re-líc-tis

i-dó-lis su-is, con-ver-tán-tur ad De-um vi-yum et ye-rum.

et ú-ni-cum Fí-li-um e-jus, Je-sum Chris-tum, De-um et
Diaconus Subdiaconus

Dó-mi-num nostrum. O-rémus. Flec-tá-mus gé-nu - a. R. Le-vá-te.

Omnipotens sempiterne Deus, qui non mortem peccatorum, sed vitam semper inquiris: suscipe propitiatus orationem nostram, et libera eos ab idolorum cultura; et aggrega Ecclesiae tuae sanctae ad laudem et gloriam nominis tui. Per Dominum.

R. Amen.

¶ Completis Orationibus, Sacerdos deposita Casula accedit ad cornu Epistolæ, et ibi in posteriori parte anguli Altaris accipit a Diacono Crucem jam in Altari præparatam: quam, versa facie ad populum, a summitate parum discooperit, incipiens solus Antiphonam Ecce lignum Crucis, ac deinceps in reliquis juvatur in cantu a Ministris usque ad Venite, adorémus. Choro autem cantante Venite, adorémus, omnes se prosternunt, excepto Celebrante. Deinde procedit ad anteriorem partem anguli ejusdem cornu Epistolæ: et discooperiens brachium dextrum Crucis, elevansque eam paulisper, altius quam primo, incipit: Ecce lignum Crucis, aliis cantantibus et adorantibus ut supra. Deinde Sacerdos procedit ad medium Altaris: et discooperiens Crucem totaliter, ac elevans eam, tertio altius incipit: Ecce lignum Crucis, aliis cantantibus et adorantibus, ut supra.

Apt.

VI

E

Ec-ce lig - num Cru - cis, in quo sa - lus mun - di

pe - pén - dit.

Chorus respondet:

V

V

e - ní - te,

ad - o-ré - mus.

Poستea Sacerdos solus portat Crucem ad locum ante Altare præparatum, et genuflexus ibidem eam locat: mox depositis calceamentis, accedit ad adorandam Crucem, ter genua flectens antequam eam deosculetur. Hoc facto revertitur, et accipit calceamenta, et Casulam. Postmodum Ministri Altaris, deinde alii Clerici, et laici, bini et bini, ter genibus flexis, ut dictum est, Crucem adorant. Interim, dum fit adoratio Crucis, cantantur Improperia, et alia quæ sequuntur, vel omnia, vel pars eorum, prout multitudo adorantium vel paucitas requirit: quæ etiam Sacerdos sedens ad scamnum legit cum Ministris, ut infra:

Duo Cantores in medio chori cantant: **V.** Pópule meus, usque ad Agios o Theós.

V. I

Pó-pu-le me-us, quid fe-ci ti-bi? aut in quo
contris-tá-vi te? respón-de mi-hi. **V.** Qui-a e-dú-xi
te de ter-ra Æ-gýp-ti: pa-rás-ti Cru-cem
Sal-va-tó-ri tu-o.

Unus Chorus cantat:

A-gi-os o The-os.

Alius Chorus respondet:

Sanc-tus De-us.

Primus Chorus:

A - gi - os is-chy-rós.

Secundus Chorus:

S anctus for - tis.

Primus Chorus:

A - gi - os a-thá-na-tos, e - lé - i-son
i - más.

Secundus Chorus:

S anctus im - mor-tá - lis, mi - se - ré - re
no - bis.

Postea duo de secundo Choro cantant:

Q ui - a e - dú - xi te per de - sér - tum qua-dra-
gínta an - nis, et man-na ci - bá-vi te, et in - tro-dú - xi

in ter - ram sa - tis óp - ti - mam: pa - rás - - ti Cru - cem
Sal - va - tó - ri tu - o.

Chori respondent alternatim: Agios o Theós, etc., Sanctus Deus, etc., ita tamen ut primus Chorus semper repetat Agios, ut supra.

Deinde duo de primo Choro cantant:

Quid ul - tra dé - bu - i fá - ce - re ti - bi, et non fe - ci?
E - go qui - dem plan - tár - vi te ví - ne - am me - am spe - ci - o - sis - si - mam: et tu fac - ta es mi - hi ni - mis a - má - ra: a - cé - to nam - que si - tim me - am po - tás - ti: et lán - ce - a perfo - rás - ti la - tus Sal - va - tó - ri tu - o.

Item Chori alternatim respondent Agios, o Theós, Sanctus Deus, etc.

¶ Versus sequentis Improperii a duobus Cantoribus alternatim cantantur, utroque Choro simul repetente post quemlibet versum: Pópule meus, ut infra.

Duo de secundo Choro cantant:

W.
E go prop-ter te fla-gel-lá-vi Ægýp-tum cum pri-mo-
gé-ni-tis su - is: et tu me fla-gel-lá-tum tra-di - dis-ti.

Chorus repetit:

P ó-pu-le me - us, quid fe - ci ti - bi? aut in quo
con-tris-tá - vi te? re-spón - de mi - hi.

Duo de primo Choro:

W. E-go te e-dú-xi de Ægýp-to, demérsō Pha-ra - ó-ne in Ma-re
Ru - brum: et tu me tra-di-dis-ti prin-cí-pi-bus sa-cer-dó - tum.

Chorus repetit: Pópule meus.

Duo de secundo Choro:

W. E-go an-te te a-pé-ru-i ma - re: et tu a-pe-ru-ís - ti
lán-ce - a la-tus me - um. Pópule meus.

Duo de primo Choro:

W. E-go an-te te præ - í-vi in co-lúm-na nu - bis: et tu me
du-xis - ti ad præ - tó - ri - um Pi - lá - ti. Pópule meus.

Duo de secundo Choro:

W. E-go te pa-vi manna per de-sér - tum: et tu me ce-ci - dís-ti
á - la - pis et fla-gél-lis. Pópule meus.

Duo de primo Choro:

W. E-go te po-tá - vi a-qua sa-lú - tis de pe - tra: et tu me
po-tás - ti fel - le et a-cé - to. Pópule meus.

Duo de secundo Choro:

W. E-go prop-ter te Cha-na-næ - ó-rum re-ges per-cús - si: et
tu per-cus-sís - ti a - rún-di - ne ca-put me - um.
Pópule meus.

Duo de primo Choro:

Y. E-go de-di ti-bi sceptrum re-gá - le: et tu de-dís-ti cá-pi-ti
me-o spí-ne - am co-ró-nam. Pópule meus.

Duo de secundo Choro:

Y. E-go te ex-al-tá-vi magna vir-tú - te: et tu me sus-pendís - ti
in pa - tí-bu - lo Cru - cis. Pópule meus.

Deinde cantatur communiter:

Ant. IV

Cru-cem tu - am * ad-o-rámus, Dó-mi-ne: et sanctam re-sur-
rec-ti - ó-nem tu - am laudámus et glo-ri - fi-cámus: ecce e-nim,
propter lig-num ve - nit gáudi - um in u-ni - vér-so mundo.

Ps. De - us mi-se-re - á-tur nos-tri et be-ne- dí-cat no-bis: *

il-lú-mi-net vul-tum su - um su-per nos et mi-se-re - á-tur nostri.

Et repetitur immediate Ant. Crucem tuam.

Postea cantatur ¶. Crux fidélis, cum Hymno Pange, lingua, gloriósi, et post quemlibet ejus versum repetitur Crux fidélis, vel Dulce lignum, eo modo quo inferius notatur.

I

C rux fi-dé-lis, in-ter omnes Arbor u-na nō-bi - lis:

Nul-la sil-va ta-lem pro-fert Fronde, flo-re, gér-mi - ne: *

Dul-ce lignum dulces cla-vos, Dul-ce pondus sús-ti - net.

Hymnus

I

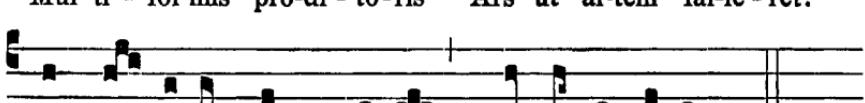
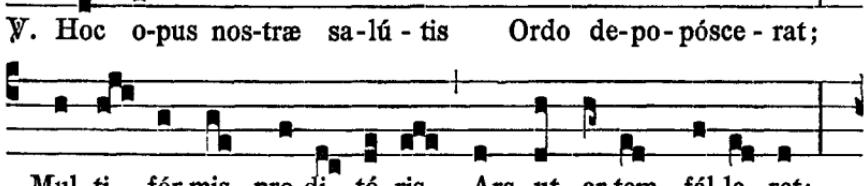
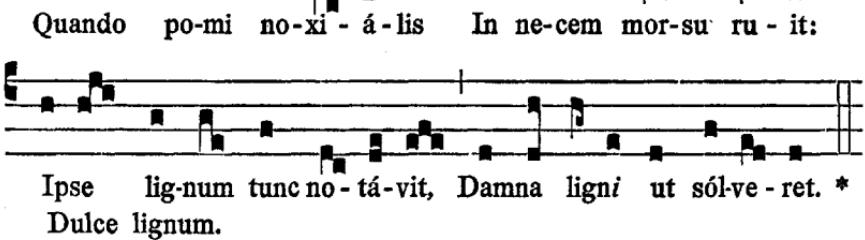
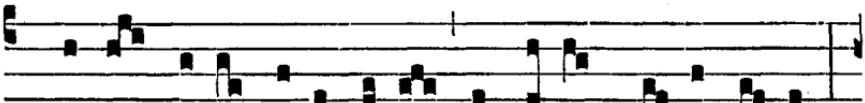
P ange, lingua, glo-ri - ó - si Láure - am certá-mi - nis,

Et su - per Cru - cis trophá - o Dic tri - úmphum nō-bi - lem:

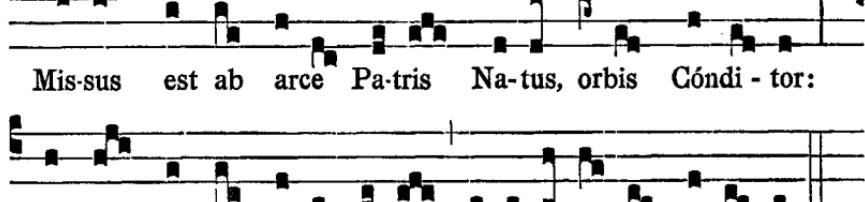
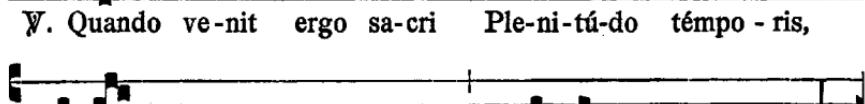
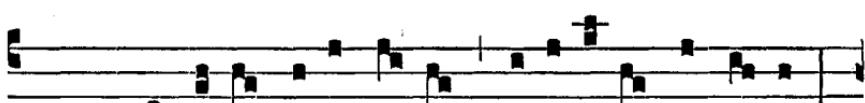
Quá-li - ter Red-émptor orbis Immo-lá - tus ví-ce - rit.

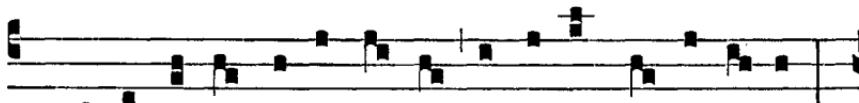
Repetitur Crux fidélis, usque ad Dulce lignum. Et sic fit, quoties repetitur Crux fidélis.

V. De pa-rén-tis pro-to-plás-ti Frau-de Fac-tor cón-do - lens,

Crux fidélis.

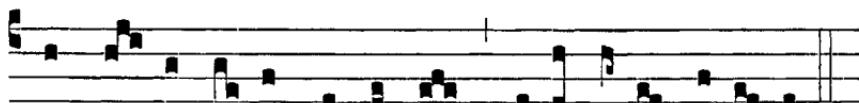

V. Va-git In-fans in-ter arc-ta Cón-di - tus præ - sé - pi - a:

Membra pan-nis in-vo - lú - ta Virgo Ma - ter ál-li - gat:

Et De - i ma - nus pe - désque Stric-ta cingit fás-ci - a.
Crux fidélis.

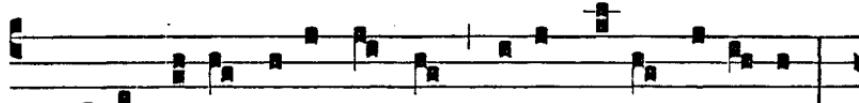
V. Lustra sex qui jam per-é - git, Tempus im-plens córpo - ris,

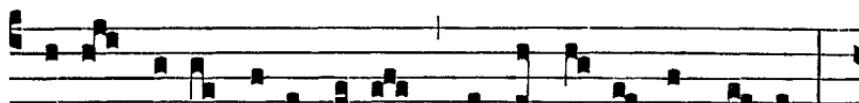
Sponte lí-be - ra Red - émptor Pas-si - ó - ni dé-di - tus,

Agnus in Cru - cis le - vá - tur Immo-lándus stí - pi - te. *
Dulce lignum.

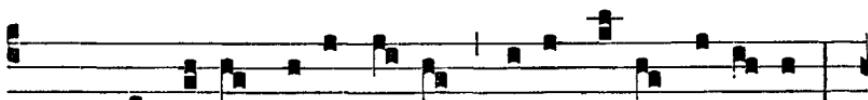
V. Fel-le po-tus ecce languet: Spi-na, cla-vi, lánce - a

Mi - te corpus per - fo - rá - runt, Unda ma - nat et cru - or:

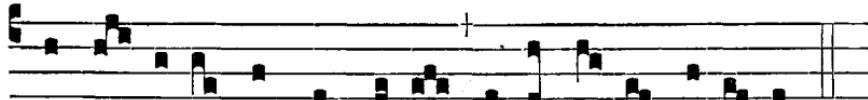
Terra, pontus, astra, mun-dus, Quo la-vántur flú-mi - ne!
Crux fidélis.

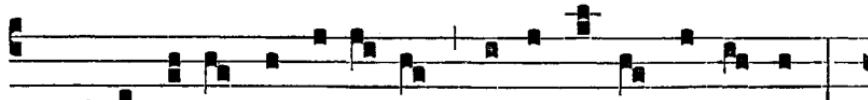
V. Flecte ra-mos, arbor al-ta, Tensa la-xa ví-sce - ra,

Et ri - gor lentéscat il-le, Quem de-dit na - ti - vi - tas:

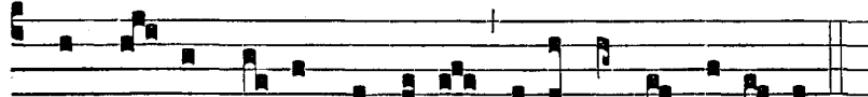
Et su - péni membra Re-gis Tende mi - ti stí-pi - te. *
Dulce lignum.

V. So-la digna tu fu - ís - ti Fer-re mundi Víc-ti - mam:

Atque portum præ-pa - rá-re Ar-ca mun-do náu-fra - go:

Quam sa - cer cru - or per - únxit, Fu-sus Agni córpo - re.
Crux fidélis.

V. Sem-pi - té-na sit be - á - tæ Tri-ni-tá - ti gló - ri - a:

Æqua Pa - tri Fi - li - ó-que; Par de-cus Pa - rá-clí - to:

U-ni - us Tri - níque nomen Laudet u - ni - vér-si - tas. A-men.

* Dulce liguum.

Circa finem adorationis Crucis accenduntur candelæ super Altare: et Diaconus accipiens Bursam Corporalium, extendit Corporale more solito, et juxta illud ponit Purificatorium: et finita adoratione, Crucem reverenter accipit, et reportat ad Altare. Postea ordinatur Processio ad locum, ubi pridie Sacramentum repositum fuerat. Præcedit Subdiaconus cum Cruce inter duos Acolythos deferentes candelabra cum cereis accensis, et Clerus per ordinem, ultimus Sacerdos cum Ministris. Cum perventum fuerit ad locum Sacramenti, accenduntur intorticia, quæ non exstinguuntur nisi post sumptionem Sacramenti: et Sacerdos genuflexit ante Sacramentum, orat aliquantulum: Diaconus interim aperit capsulam, in qua reconditum est Corpus Domini: postea Sacerdos surgens, absque benedictione imponit incensum in duobus thuribulis, Diacono naviculam ministrante, et genuflexus incensat Sacramentum: tum Diaconus extrahens Calicem cum Sacramento de capsula, dat ad manus Sacerdotis, et tegit extremitatibus Veli, quod humeros illius circumdat: et procedunt ordine, quo venerunt: defertur baldachinum super Sacramentum: et duo Acolythi cum thuribulis continue Sacramentum incensant: interim cantatur Hymnus sequens.

I

V e-xil-la Re - gis pród - e-unt: Fulget Cru-cis mysté-ri-um,

Qua Vi-ta mor-tem pér-tu - lit, Et mor - te vi - tam pró-tu - lit.

2. Quæ, vulne-rá - ta lán-ce - æ Mucró-ne di - ro, cri-mi-num

Ut nos la-vá - ret sór-di-bus, Ma-ná - vit unda et sán-gui-ne.

3. Implé-ta sunt, quæ cón - ci-nit Da-vid fi-dé - li cár-mi-ne,

Di-cén-do na - ti - ó - ni-bus: Reg-ná - vit a ligno De - us.

4. Ar-bor de-có - ra et fúl - gi-da, Or-ná-ta Re - gis púrpú-ra,

E-lécta dig-no stí - pi-te Tam sanc - ta membra tán-ge-re.

5. Be - á-ta, cu - jus brá - chi - is Pré - ti - um pe-pén-dit sää-cu - li:

Sta-té-ra fac-ta cór-po - ris, Tu-lít - que præ-dam tárta - ri.

6. O Crux, a-ve, spes ú - ni-ca, Hoc Pas-si - ó - nis témpo-re:

Pi - is ad-áu - ge grá - ti - am, Re - ís - que de - le crí-mi-na.

7. Te, fons sa - lú - tis, Trí - ni-tas, Colláudet omnis spi - ri-tus:

Qui-bus Cru-cis vic-tó - ri - am Lar-gí - ris, ad-de præmi - um.
A - men.

Cum venerit Sacerdos ad Altare, posito super illud Calice, genuflexus rursum incensat, et accedens deponit Hostiam ex Calice super Patenam, quam Diaconus tenet: et accipiens Patenam de manu Diaconi, Hostiam sacram ponit super Corporale, nihil dicens. Si tetigerit Sacramentum, digitos abluat in aliquo vase. Interim Diaconus imponit vinum in Calicem, et Subdiaconus aquam, quam Sacerdos non benedit, nec dicit super eam Orationem consuetam: sed accipiens Calicem a Diacono, ponit super Altare, nihil dicens: et Diaconus illum cooperit Palla: deinde imponit incensum in thuribulo absque benedictione, et incensat Oblata, Crucem et Altare more solito, genuflectens ante et post, et quandocumque transit ante Sacramentum.

Cum incensat Oblata, dicit:

Incénsum istud, a te benedictum, ascéndat ad te, Dómine: et descendat super nos misericórdia tua.

Cum incensat Altare, dicit:

Psalmus 140, 2-4

Dirigátur, Dómine, orátió mea, sicut incénsum in conspéctu tuo: elevátió mánuum meárum sacrificium vespertínum. Pone, Dómine, custódiam ori meo, et óstium circumstántiæ lábiis meis: ut non declinet cor meum in verba malítiae, ad excusáandas excusatiónes in peccátis.

Quando reddit thuribulum Diacono, dicit:

Accéndat in nobis Dóminus ignem sui amóris, et flammam æternæ caritatis. Amen.

Et ipse non incensatur.

Postea aliquantulum extra Altare in cornu Epistolæ lavat manus, nihil dicens: deinde in medio Altaris inclinatus, junctis manibus, dicit:

In spíritu humilitatis et in ánimo contrítō suscipiámur a te, Dómine: et sic fiat sacrificium nostrum in conspéctu tuo hódie, ut pláceat tibi, Dómine Deus.

Deinde versus ad populum in cornu Evangelii, dicit more solito:

Oráte, fratres, ut meum ac vestrum sacrificium acceptábile fiat apud Deum, Patrem omnipoténtem.

Et per eandem viam revertitur, non perficiens circulum: et consequenter, omissis aliis, dicit:

The musical notation consists of eight staves of square neumes on four-line red staves. The lyrics are written below each staff.

O rémus. Præ-céptis sa-lu-tá-ri-bus mó-ni - ti et di-ví-na
 in-sti - tu - ó-ne formá - ti, audémus dí-ce-re: Pa-ter nos-ter,
 qui es in cæ - lis: Sancti - fi-cé-tur no-men tu - um: Advé-ni - at
 regnum tu - um: Fi - at vo-lúntas tu - a, sic-ut in cæ-lo et in
 terra. Pa-nem nostrum co - ti - di - á-num da no - bis hó-di - e:
 Et di-mít-te no - bis dé - bi - ta no - stra, sic-ut et nos di-mít - ti - mus
 de - bi - tó - ri - bus no - stris. Et ne nos indú - cas in tenta - ti - ó - nem.
 R. Sed lí-be-ra nos a ma - lo.

Sacerdos, sub silentio dicto Amen eadem voce, qua dixit Pater noster, absolute sine Orémus in tono Orationis Missæ ferialis dicit:

Líbera nos, quæsumus, Dómine, ab ómnibus malis, prætéritis, præ-séntibus et futúris; et intercedénte béata et gloriósa semper Vírgine Dei Genetrice María, cum beátis Apóstolis tuis Petro et Paulo,

atque Andréa, et ómnibus Sanctis, (*non signat se Patena*) da propitius pacem in diébus nostris: ut, ope misericordiae tuæ adjúti, et a peccáto simus semper liberi et ab omni perturbatione secúri. Per eúndem Dóminum nostrum Jesum Christum, Filium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitate Spíritus Sancti Deus, per ómnia sǽcula sǽculórum. R. Amen.

Tunc Celebrans, facta reverentia usque ad terram, supponit Patenam Sacramento, quod in dextera accipiens elevat, ut videri possit a populo: et statim supra Calicem dividit in tres partes, quarum ultimam mittit in Calicem more solito, nihil dicens. Pax Dómini non dicitur, nec Agnus Dei, neque pacis osculum datur. Postmodum, prætermisis duabus primis Orationibus, dicit tantum sequentem:

Percéptio Córporis tui, Dómine Jesu Christe, quod ego indígnus sumere præsumo, non mihi provéniat in judicium et condemnationem: sed pro tua pietate proxit mihi ad tutaméntum mentis et cárporis, et ad medélam percipiéndam: Qui vivis et regnas cum Deo Pafre in unitate Spíritus Sancti Deus, per ómnia sǽcula sǽculórum. Amen.

Tunc genuflectit, et accipit Patenam cum Corpore Christi: et maxima humilitate ac reverentia dicit:

Panem cælestem accípiam, et nomen Dómini invocábo.

Percutit pectus suum, ter dicens:

Dómine, non sum dignus, ut intres sub tectum meum: sed tantum dic verbo, et sanábitur áнима mea.

Postea signat se Sacramento, dicens:

Corpus Dómini nostri Jesu Christi custódiat ánimam meam in vitam ætérnam. Amen.

Et sumit Corpus reverenter.

Deinde, omissis omnibus, quæ dici solent ante sumptionem Sanguinis, immediate particulam Hostiæ cum vino reverenter sumit de Calice. Et more solito facta ablutione digitorum, et sumpta purificatione, in medio Altaris inclinatus, manibus junctis, dicit:

Quod ore súmpsimus, Dómine, pura mente capiámus: et de múnere temporáli fiat nobis remédium sempitérnum.

Non dicitur Corpus tuum, Dómine, nec Postcommunio, nec Pláceat tibi, nec datur benedictio; sed facta reverentia Altari, Sacerdos cum Ministris discedit: et dicuntur Vesperæ sine cantu: et denudatur Altare.

Ad Vesperas, Antiphonæ et Psalmi præcedentis diei, 232.

Ad Magnificat Ant. Cum accepisset acétum, * dixit: Consummatum est: et, inclinato cápite, emísit spíritum.

Ant. Christus factus est, cum reliquis ut supra ad Laudes, 210.

Completorium, dicitur ut in Cena Domini, 242.

